

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és Ünnepnep után is.

II. év.

Budapest, 1898, kedd, június 28-án.

177. szám.

Galambok a hámban.

(P-pp.) Az asszony, ki böles Salamon szerint keserű, de a költők szerint édes, ki a szocziáldemokraták szerint egyenlő a másik nemmel, de Michelet szerint még lélegzeni sem tud úgy, mint a férfi; az asszony, ki Szász Károly szerint angyal, de ugyanazon szerző szerint esetleg ördög; az asszony, a donjuanok és tudákosok mindennapi problémája, már magában is eldöntetlen kérdés, mint amaz „aranylégy”-nek nevezett tündér a levegőben. Hát még mikor tömegesen merül föl a probléma s a Gretchenek és bálkirálynők, a selymes kisasszonyok és polgárlányok diplomákkal és hiteles végbizonyítványokkal jönnek, mint egy új amazondandár, a kenyérpályák bástyáira; midőn az urilány, akinek ma virágot vittem, holnap kollégám s a szép kisasszony, akinek ma kezet csókoltam, holnap könyvelőm akar lenni; midőn nemcsak a fiainak kell értekezést írni a pályaválasztásról, hanem a leányoknak is a gimnázium hatodik osztályában; midőn mindez az új, alkalom itt van, mit szólunk ugyan az egész hosszú problémásorhoz, a kenyérkereső, okleveles, pályavégzett leányokhoz?!... Szerettük volna, ha Magyarországnak nem jut része e nemzetközi vitatkozásban, hitünk, hogy meglettünk volna, ha a zöldfa-utczai iskola nem is képez leányokat, kik majdan a Horácius verseit fogják szavalni, mint egykor a Verulami Bacon anyja. Históriaink is megnyug-

tat ebben a tekintetben. Hisz fajunk erős és tanulékony volt és az ujkor eszméi iránt fogékony és Kazinczykat szül meg Dugonicsokat már akkor is, mikor például a Grassalkovich testvérhuga még a nevét sem tudja aláírni. Valószínűleg így van ez máshol is és még egy nemzet sem szenvedett hajótörést azon, hogy az asszonyait nem emancipálták; ifjak, haladók, szépreményűek és modernnek volnánk hát akkor is, ha a nőemancipációban nem volna részünk. De ha már úgy intézte a sors, hogy a magyar anyáknak diplomát is kell szereznök; ha lányaink tudnak a rózsásnyaku Lydiáról és Thressa Chloeról, ki Flaccust kormányozza; ha vidám a nemzet, mert tanárnői is lesznek, nemcsak írónői; s ha véletlenül ép ma olvasunk egy budapesti tanfolyamról, mely négyszáz pályavégzett leányt ontott a kenyérpályákra: — akkor hozzá is kell szólnunk ahhoz, hogy érdemes-e a nőemancipáció alkalmából általános örömet és jelentékeny vívmányokat hirdetni Magyarországnak?

Nem tudunk erre a kérdésre más-kép felelni, mint tagadással. Az egész mozgalomban ugyanis legközvetlenebbül a részleteket pillantja meg az ember. Tehát ezekkel a részletekkel, a mester-séges örömmel és büszkeséggel hirdetett műtanfolyamokkal és gimnáziumi vizsgálatokkal nem áll arányban az az eredmény, melyet a női kenyérkeresők eddig elértek választott pályájukon. Tudjuk ugyanis, hogy az asszonyi elmé és ész

is képes olyan csudákra, mint a férfitué. Szonja Kovalevszka, a felső mennyiség-tan professzora, George Sand, az író és Schumann Klára, a muzsikus, bizony-ság erre. De ezek kivételek és különben is rendesen hadat üzenünk a fizioló-giának, mikor a lángelméjű asszonyokat asszonyoknak mondjuk. Az átlag, legjobban tudják a leányokkal foglalkozó paedagógusok, a tudományos vagy üzleti pályára nem annyira való, mint a másik nemnek serdülő generációja; ebből bizonyára az következik, hogy az iskolai képzésnek náluk intenzívebbnek és gondosabbnak kell lenni. Azonban mit tapasztalunk? Azt, hogy a leányok részére felállított különböző kurzusok és gimnáziumok komprimált anyaggal és komprimált idővel működnek, gyorsmasinák módjára szép eredménnyel, de nem elegendővel. Mi következik ebből? Az, hogy a lány, akit pályáján nem kíséri a férfinak észti is pótló jellembeli kvalitása, egyrészt elmarad a konkurrenciában, másrészt meg a bü-róknak és katedráknak az a fehér rab-szolgája lesz, aki később csak mellékes-ne nézi a hivatalos foglalkozását. Sem közműveltségi szempontból tehát, sem folytatólagos moralizálásból nem nézzük örvendetéseket és vívmányokat jelentők-nek ezeket a részleteket. Ha már disci-pulus lett a lányból, akkor a katedráról ne udvariaskodjunk, mert a bü-rókban sem fognak velük udvariaskodni a főnökeik.

De ez meg fog javulni, a rész-letek e hibája, mondhatja valaki. Fő-

A lopás.

Írta: Georges Beaume.

Emeryék és Farrierék szemközt laktak, néhány száz lépésnyire a falutól, a Dax felé vezető uton, két barátságos, fehérre meszelt házban. Szinte jó egyetértésben élt a két család. Csakhogy az egész Laluque tele volt valami kósza gyanúval Farrierék ellen és Claude Emery minden alkalmat felhasználott, hogy ezt éreztesse szomszédjával, Alcide-dal. Hubert, a Claude egyetlen fia, gyakran átjárt a Farrierék Perrette-jéhez, ami sehogysem volt inyére Claude-nak és mindig azon törte a fejét, hogyan idegeníthetné el a fiút a kis Perrette-től.

Bevégződött a vasárnapi mise. Alcide lehorgasztott fejjel jött ki a templomból s ahogy végighaladt a kis előtérben, érezte, hogy az emberek itt is ott is, csak az ő gyalázatát suttozzák egymásnak, csak azt az örökös rá-galmat hajtogatják, ami ellen védekezni nem fért össze önérzetével. Egy fordulónál Claude utolerte. Együtt haladtak felfelé a domboldalon hallgatagon, a májusi napsugárban. Kül-sejük teljesen rávallott, hogy a baszkok közé tartoznak. Arcuk simára borotválva azt a jel-legzetes ideges kifejezést árulta el. Fejükön kis kerek sipka volt, rövid ujjast és durva posztónadrágot viseltek. A kövér, megtermett Claude mellett szinte elenyészett a sovány, gyöngye Alcide, meglátszott rajta, hogy beteges és gondok sorvasztják.

— Ugyan hát miért sopánkodik te min-dig? szólalt meg egyszerre Claude.

— Hiszen jól tudod... az a 80.000 frank, amit a kastélyból loptak el... körül-belül öt esztendeje lesz tengerihántáskor...

— Aztán miért nem bizonyítod be, hogy alaptalanul gyanúsítanak téged?

— Hej!... haj!... ugyan hogy bi-zonyíthatnám be, mikor minden körülmény ellenem szól! Nem kell mondanom, ugyis tudod, milyen körülményekkel végeztem a tolvaj... a felfeszített pénzszekrény mellett otthagytam a baltát és kalapácsot, amit pár órával a lopás előtt tőlem lopott el!... Az én bizonyosságom már csakis a tiszta lelkiismeretem!

— Ezzel ugyan nem mész sokra!

Claude gunyosan, erőltetve kacagott. Aztán hozzátette:

— Végére is ez a dolog nem épen kel-lemes családainknak. Hubert el-ellátogat Per-rettehez... és megértheted, hogy nem sze-retném, ha a fiam is afféle gyanús dologba keverednék.

Alcide még mélyebbre hajtotta le fejét erre a sértésre. Kezei reszkettek. Pár perczig nem tudott szóhoz jutni.

— Értelek, mondá aztán. Ne félj, a te fiadnak nem lesz baja én miattam...nem...nem. — Az ég áldjon!

Két gyors lépést tett előre, mutalva, hogy saját jószántából szakítja meg a régi barátságot. Claude-nak eszeágában sem volt, hogy visszaszólítsa. Ha már megtörtént... annál jobb.

Otthon, mikor asztalhoz ültek, Claude nem szólt a történetéről. Mindezek daczára egy kissé kellemetlenül hatott rá a lopás, históriának a megbolygatása, meg az is, hogy most már vége a régi barátságának.

Bőven éltek Emeryék. Minden étkezés-kor tanuságot tett a rakott asztal a Claude vagyonosságáról. Laurencé, a felesége, enge-delmesen sürgött-forgott az asztal körül, hol ezt, hol azt hozva férje parancsára. Mert Claude ugyancsak értett a parancsoláshoz. Az asszony pedig teljesen alávetette magát ura akaratának ép úgy, mint fiuk. Ez a magas, barna, erőteljes duzzadó legény volt talán az egyetlen az egész vidéken, aki meg volt győződve az Alcide ártatlanságáról. Hisz szer-rette Perrette-et, azt az üde, májusi ibolyához hasonló lánykát.

Ezen a vasárnapi estén a Laluque-öt át-szelő Liton partján, szokott találkozó helyükön várta Hubert Perrette-et. Perrette is arra tar-tott. Jött talán pusztá megszokásból, mert a történetek után alig remélte Hubertet ott ta-lálni. Egyszerre, amint elhagyta a találkozó helyet eltakaró facsoportot, megpillantotta a fiút.

— Hubert! — kiáltott fel önkéntelenül örömeiben.

Szive hevesen dobogott az örömtől és a nyugtalanságtól. Hubert feléje szaladt.

— Perrette! Édes kis Perrette-em!... De mi az?!... reszketsz? és a kezeid hidegek.

— Semmi, semmi... különben... azt hittem, hogy nem találalak itt.

dolog, hogy megvan a „vívány”. A horáczusi hajók még hánykódnak, de majd egyszer csak biztos révbe fogják hordoztatni a női Vergiliusokat... Ugyan, biztos révbe?!... Kérdezzék meg a nőemancipáció legvérmesebb championjaitól, hogy mit tartanak erről a biztos révéről? Kérdezzék meg őket, hogy szeretnék-e, ha élettársuk, az anya, kereső kollégájuk volna, gyermekük meg, a tiszta leány, gyakorló orvos, tanár vagy mások gyerekeinek zaklatott nevelője?! Kérdezzék meg őket, hogy arra hivatottaktól hallják meg a feleletet: nincs mit örülni a nők emancipációjának...

Ne tessék hát nagy víványokról beszélni, meg örvendetes szellemi mozgalomról. Nolite plaudere, tessék abba hagyni a tapsot. A kenyérkereső asszony s az asszony, aki kenyérkeresésre kvalifikált, nem vívány, hanem egy kínos szenzáció s a törvény vagy miniszteri rendelet, mely erre az állapotra vezet, nem aranylap a kodexben, hanem csak szükségparagrafus. Kodifikált bizonyosága annak, hogy egy szegény ország, egy szegény társadalom, a megélhetésért már a lányait, az asszonyait, a kedélyét, a családi élet csöndjét és poézisét kénytelen feláldozni. Nolite plaudere.

POLITIKAI HIREK.

A képviselőház délelőtt 11 órákor, a főrendi ház déli 12 órákor ülést tart.

Ninos megegyezés. Tehát megint csak amszen megegyezés a kvóta dolgában. Sőt talán még messzebb vagyunk a megoldástól, amióta az osztrákok megszerkesztették a kvótakérdésnek fából való vaskarikáját és el is fogadták a magyar alapot, meg nem is fogadták el.

A magyar alapnak tudvalevőleg az a veleje, hogy a két ország gazdasági erejét leghelyesebben úgy lehet megmérni, ha összehasonlítjuk, hogy mekkora volt az adójövedel-

mük az utolsó tíz év alatt. De természetesen dolog, hogy az összehasonlítás csak egyforma mértékkel történhetik; ha az egyik vég vásznat méterrel mérem, a másikat rőffel: még nem tudom, melyik a több. Ezért a magyar felfogás azt kívánja, hogy az összehasonlítás alapjául csak azok az adók szolgáljanak, amelyek mindkét országban egyformán megvannak. Amiből következik, hogy az adók összegéből mindegyik ország javára le kell vonni azokat az adókat, amelyek csak az egyik országban vannak meg, vagy amelyeket az egyik ország egyoldalúan emelt. Ebbe a levonásba nem akarnak egyezni az osztrákok. Ezek a levonandó tételek

Magyarország javára 769.524,053 forint
Ausztria javára 144.820,488 „

Világos, hogy ez a megtagadás teljes képtelenséggé tenné a magyar alapot. Már csak azért is, mert hiszen a magyar és az osztrák zárszámadás épenséggel nem egyforma módon vannak szerkesztve, amennyiben Ausztriában igen fontos és nagy bevételi tételek egyáltalán nincsenek benne az állami zárszámadásban, nálunk pedig igenis benne vannak. Ilyen például a földtehermentesítési járulék, a hadmentességi díj. Világos tehát, hogy nagyon alapos megrostálás nélkül nem lehet használni az adók összegét a kvóta kiszámítására. De az osztrákoknak épen a kritika nem kell, mert ha tisztázódik a helyzet, akkor rögtön kiderül a 38,5 perzent abszurditása.

A főrendiház mai ülése. A Tóth Vilmos halálával megüresedett elnöki székben erre az ülésre báró Vay Béla helyezkedett el és olvasta az előre elkészített jegyzőkönyvből a sok jelentést. Négy ezek közül a Márkus József, Horváth Lajos, báró Orczy Andor és Vigyázó Ferenc főrendi tagságára vonatkozott, másik kettő a báró Wodianer Albert és Tóth Vilmos tagságának törléséről számolt be. Majd néhány mentelmi ügygyel végeztek s ekkor végül sor került az igazi napirendre.

Minden vita nélkül és változatlanul fogadta el a főrendiház a szeszforgalmi adóról, a cukor- és vírfogyasztási adóról, a szeszadóról szóló 1868.

évi XXIV. törvénycikk 8. szakaszában, valamint a cukoradóról szóló 1896. évi XIX. törvénycikkben foglalt határozatok érvényének meghosszabbításáról és a boritaladónak Horvát-Szlavonországokban leendő behozataláról szóló törvényjavaslatokat, továbbá a magyar királyi államvasutak gépgyárának és a diósgyőri vas- és aczélgyárnak a kereskedelmi tárczától a pénzügyi tárcza keretébe való átvétele tárgyában a magyar királyi pénzügyminiszter által az országgyűlés elé terjesztett jelentésére hozott képviselőházi határozatot, a nyilvános betegápolás költségeinek fedezéséről és a pozsonyi magyar királyi Állami kórházak kibővítéséről szóló törvényjavaslatokat; Máramaros vármegyebeli Huszt község határából a 2190—2193. és 2195—2225. helyrajzi számú birtokrészeket magában foglaló területnek Ugocsa vármegyebeli Veléte községhez való átkelése tárgyában hozott képviselőházi határozatot, a belisce—prandouvezii keskenyvágányu, az óbecse—ujvidék—titeli, a zsigó—nagybányai, a sülemed—szilágycsehi és a budapest—budafok—tétényi helyi érdekű vasutak engedelmzése tárgyában hozott képviselőházi határozatokat, végül az 1893. évi XXVIII. törvénycikkben körülírt iparfelügyeletnek az építő-iparra való kiterjesztése tárgyában hozott képviselőházi határozatot.

A jegyzőkönyv hitelesítésével az ülés bevégeződött.

Horánszky Nándor a kvótáról.

(Eredeti tudósítás.)

Általános feltűnést és politikai körökben nagy meglepetést keltett az a hír, hogy Horánszky Nándor a nemzeti párt elnöke lemondott a kvótabizottság betes albizottságának tagságáról.

Ez a momentum annál érdekesebb, mert Horánszky Nándor a kvótakérdésben szakteknitely, aki két év előtt feltűnést keltett tanulmányt írt a kvótáról és épen ezért általános érdekű az a kérdés, mik voltak okai a Horánszky lemondásának.

Lapunk egyik munkatársa felkereste ma Horánszky Nándort, aki lemondásának okait a következő érdekes nyilatkozatban adta elő:

— Azt hiszem, mint tudvalevő dolgot bocsáthatom előre, hogy én a kvóta eddigi számítási módját nem tartom megbízhatónak. Kvóta-tanulmányomban, amelyet két év előtt hoztam nyilván-

— És ugyan miért, kis hamiskám?... Kéz-kézben haladtak föfelé a patak virágszőnyeges partján. Perrette, aki rendesen vidám, bohó szokott lenni, most elhallgatott, mint a pacsirta a nap leszálltakor. Némán lépdelt Hubert mellett.

— Mi lelt, Perrette?

— Hát nem tudsz semmiről sem?

— Nem... de megijesztesz... szólj, mi történt?

Hubertnek az villant meg agyában, hátha hebizonyosodott az Alcide bűnössége és most örök gyalázat fog a Farrierék házára szállani. Perrette kiolvasta szemeiből ezt a gondolatot és felbátorodva szólt:

— Ne félj... a szüleim becsületesek... hanem most már vége mindennek családaim között. Az apád megsértette ma délelőtt az enyémet.

Perrette halvány volt. A leszálló est homálya még ijesztebbé tette halványságát. Egy kis habozás után elvált a fiatal embertől és büszke önérzettel mondotta:

— Most már mehetünk, ki-ki a saját útjára.

— Hogyan?... Az én apám semmiről sem szólt!

— Tartogatja számodra ezt a meglepetést.

— Perrette...?

— Nem... Vége mindennek. Te nem változtathatsz meg az apádat...

— Perrette... hát vétettem én valaha ellened?... Mindig csak az az átkozott lopás!

— Az apád épen úgy gyanúsít, mint mindenki... én pedig nem tudnám neki elfelejtani...

— De engem?... Mondd, szeretsz még?... El tudnád-e hagyni?

Hubert karonfogta. Perrette látva, hogy szenved, meglágyult. Az ő nagy szerelme nem tudott sokáig ellenállani.

— Bizol bennünk? kérdé.

— Hisz jól tudod!... Ej, ej... te kis rossz! még el akartál hagyni?

— De mégis... elhetünk-e mi együtt a ma délelőtti sértés után?

Hubert megdörzsölte homlokát és gondolkodott.

— Jó volna, ha az apád, ahelyett hogy folyton győtri magát, egy kissé utána járna a a dolognak... Hátha a valódi tolvaj nyomára jöhetne?

— Te! ha téged vádolnának ilyen gyalázatos bűnnel, méltónak tartanád-e, hogy csak megkísérsd is a védekezést?

— Igaz!... Az atyád sorsa a tőrés és szenvedés.

— Szenved is, csak büszkesége palástolja némileg borzasztó fájdalmát. De előbb-utóbb bele fog halni...

Perrette könyvekben tört ki. Mintha most egyszerre mind rátelepedett volna szívére az a sok méltatlan bántalom, amit oly régóta elszenved egész családjuk. Ügyet sem vetett vasárnapi ruhájára, leült a puha pázsitra és sirt. Hubert melléje térdelt, gyöngéden megölelte, simogatta szöke fűrtzeit. A Lizon vize csobogva szökdöste át a meder köveit, mint ahogy a Perrette szíve verdéset.

— Hubert, az apád meg fog haragudni, hogy találkoztunk.

A fiu még jobban magához szorította és megsókolta égő homlokát.

— Most már én veszem kezembe a dol-

got, — mondá határozottsággal. — Kifürkészem a tolvajt és megszabadítlak titeket a Syanu sulyától!

Perette felkönyökölt a fűvön, merően nézett szerelmese szemébe, azután hozzásimulva mondá:

— Bizom benned... már csak tebenned bizom...

Aztán visszaindultak a falu irányába. A domb alján elváltak, Perrette felhaladt. Hubert megvárta míg hazacr, aztán ő is követte a leányutját a szomszéd házba.

* * *

Alig hogy asztalhoz ültek, mindjárt megsejtette Hubert, hogy vihar van kitörőfélben. Claude erősen szuszogott, ami nem volt kedvező előjel nála. Hubert is készülődött a bekövetkező támadásra. De azért felt is tőle az anyja iránti kíméletből, aki oly megadással viseli férje gorombaságait. Mintha mind némák lettek volna.

— Nekem nem tetszik a viselkedésed! kiáltá egyszerre Claude. Nem akarom, hogy szentül találkozzál Perrette-el!

— De hát mit vétett?

— Leánya azoknak a tolvajoknak!

Megvető mozdulattal mutatott az apa az utolsó oldalán levő ház felé, melynek körvonalai mindinkább eltűnédeztek a sötétségben. Hubert izgatottan mozgolódott székén.

— Tolvajok?... ezt ugyan könnyű ki-mondani.

— Még véded őket?!

— Nem. Nincs szükségük az én védelmemre.

— Legjobb volna, ha elvinnék sátorfájukat erről a vidékről. Az ördögbe is! Téged

nosságra. már utaltam arra, hogyan és mily módon található olyan újabb kvótakütes, amely az áldatlan kvótaviszálynak véget vetne, de a monarchia egyik vagy másik államának minden megrövidítését is lehetetlenné tenné.

A mostani számítási mód nem felel meg a törvény szellemének, sem pedig a dolog természetének, mert a kvóta a törvény és logika alapján mindkét állam gazdasági teherviselési képességének és anyagi erőviszonyainak a világos és megtámadhatatlan kinyomata, kell hogy legyen, a mostani kiszámítási mód pedig, mint a legújabb bécsi tanácskozások bizonyítják, nem felel meg ennek. Mindaddig azonban, amíg új és valódi alapot a monarchia mindkét állama erőviszonyainak a megállapítására nem találunk, szükségszerűleg el kellett fogadnom az eddigi számítási módot. Mert nem szabad elfeledni, hogy eddig még semmiféle hivatalos és autentikus anyag sem áll rendelkezésünkre Magyarország egész gazdasági teherviselési képességének az eruálására.

Mindeme tényeket konstatalem, hogy megindokoljam, miért fogadtam el az eddigi számítási módot, habár annak ki nem elégítő voltáról meg vagyok győződve.

Ezt a számítási módot különben annál könnyebben fogadhattam el, mert egészen pontosan látom, hogy még az eddigi számítási mód sem eredményezhet magasabb kvótát Magyarországra részére, ha a számításokat szigorúan, helyesen és igazságosan eszközlik. Sajnos azonban, hogy a magyar kvótabizottság többsége számításait — amely, mint tudva van több mint egy félszázalékkal magasabb kvótát tüntetett fel mint a mostani kvóta — nem oly módon csinálta, hogy megtámadhatatlan volna. Ellenkezőleg az én meggyőződésem szerint a számítások, amelyeket végül a kvótaküldöttség plenuma elfogadott, nem tökéletesek és tökéletlenségükben Magyarországra károsak. Ezért levantam ebből a konzekvenciákat és lemond-

tam a hetes bizottságban viselt állásomról, mert nem voltam többé abban a helyzetben, hogy a hetes bizottságban a többi tagokkal közösen és szolidárisan képviseljem az új álláspontot, — mert új álláspont.

Annál kevésbé voltam abban a helyzetben, hogy ezt az új álláspontot képviseljem, mert az Magyarországot két irányban károsította:

Először is erkölcsi szempontból. A magyar álláspont (teljesen eltekintve a nuntiumokban ismételt hangsúlyozott ambiztosításoktól, hogy a magyar kvótát semmi körülmények között sem szabad fölemelni), még a mostani tárgyalások elején az volt, hogy a magyar kvótaküldöttség csak akkor hajlandó az osztrák küldöttséggel további tárgyalásokba bocsátkozni, ha az osztrákok a magyarok elvi álláspontját elfogadják. Ezt a feltételt különben a magyar küldöttség hivatalos formában tudatta az osztrákokkal. A magyar küldöttség elvi álláspontja azonban az volt, hogy minden átfutó tétel, minden új és külön adó feltétlenül kihasítandó, mielőtt Magyarország részéről a számításokba belemennének.

Az osztrákok tudvalevőleg nem fogadták el ezt az elvi álláspontot, hanem részletes számításra kívántak és a magyar küldöttség többsége ennek dacára is belement a számításba és ezzel feladta elvi álláspontját.

Ez az erkölcsi vereség.

Az anyagi vereség azonban az erkölcsiével együtt jár, mert a többség az ő számításaiban ismételt elv alapján és annak dacára, hogy határozatilag kimondta, hogy minden új és külön adó feltétlenül kihasítandó, mégis számításaiban több ilyenmő adónemet egyszerűen elejtett. Csak ily módon számíthatta ki a többség a magyar kvótának bizonyos emelését, mert szigorú és igazságos számításal, a saját elvi álláspontjának a figyelembe vételével egészen más eredményt tün-

tetett volna fel a számítás; nevezetesen jelenleginél is kisebb kvótát!

És ez az anyagi vereség.

Ilyen vereségben azonban nem akartam részt venni.

Azt hiszem, hogy a közvélemény nem fogja azokat támogatni, akik másként beszélnek ma, mint beszéltek tegnap. Az öszszel folytatandó tárgyalások alatt is csak az lesz az álláspontom, a mi ma s a mi volt tegnap.

KÜLFÖLD.

Bulgária takarékoskodik. Sofia-ból jelentik: A minisztertanács a bécsi, pétervári, bukaresti és belgrádi diplomáciai képviselőket takarékosági szempontokból beszűntetni szándékozott. Diplomáciai képviselőket ezentúl csak Párisban, Konstantinápolyban, Athénben és Cetinijében lennének. A fejedelem és a miniszterelnök azonban ellenzték e tervet, úgy, hogy végleges határozatot ez ügyben öszszel fognak hozni.

Muraviev teleplezi Ferdinandot.

Belgrád, június 25.

A két balkán-fejedelem, Nikita és Ferdinand, utóbbi időben nagyon összefér. Kalandozó politikájukban egyugyanazon irányt követik. Mindenáron zavarokat idéznek elő, ha mindjárt egy pár ember életébe kerül is. A véráldozat tisztára mellékes. A földolog a zavarból pillanatnyi hasznot húzni. És e tekintetben nagyon hasonlatosak. Legutóbb Abba-ziában találkozott e két jeles fejedelem. Ott azután föltették magukban, hogy csinálnak nagy politikát, titkos szerződést és egy kis zsurnalisztikai hadakozást. Eddig csupán a Nikita híres hazudozásait leplezték le. E teleplezés annyira kijózanította a fekete hegyek hős fejedelmet, hogy menten alázatos sürgönyt küldött a szultánnak, telve sok köszönettel és hálálkodással.

Ferdinand Abbaziában kisebbszerű, de mindenestre érdekes hazudozási taktikát követett, mely egyrészt azt czélozta, hogy saját kormányát, melylyel akkor nagyon feszült vi-

egészen megboszorkányoz az a leány! Mintha bizony kivüle nem volna Lалуque-ban szép, de gazdag leány is!

Mohó mozdulatokkal forgatta kezében a két Claude. Aztán beleszelt a sült csirkébe. Hubert dühtől elborultan meresztette szeméit apjára. Anyja keresztbefont karokkal állt vele szemben és láthatólag nyugalomra igyekezett őt hangolni. De nem ért czélt. Meg-megrázkódott haragjában Hubert, aztán felugrott, az asztalra támasztotta ökleit és hevesen szólt:

Ha Perrette-ék elköltöznének a mi vidékünkörül, bárhová is utánuk mennék!

Claude vállalt vont és husos ajkait felsőbbbséges mosolyra huzva, mondá:

— Ugyan... ugyan... Szeretném látni, hogy mihez fognál nélkülem?... De addig is megtiltom, hogy Perrette-el találkozzál!

Hubertnek el kellett hallgatnia. Ismét esönd lett. Aztán fölkel a fiu és kiment a szobából. A falu felé irányozta lépteit, hogy feledést, vigasztalást keressen czimborái között.

A csapszék lármája azonban sértette a fület. Ott hagyta őket és hazafelé ballagott.

A két szemben levő ház, ott a dombra felfutó ut végén, olyanforma volt a sötétségben, mint két ég felé meredező szikla. Tul a domb lejtőjén, a fenýőrdő morajlott rémesen, amint meg-megjárta az éji szél. Hubert bizonytalan lépésekkel közeledett a két hajlék felé. Házukhoz érve, odátámaszkodott az ebédő ablaka mellé és bámulta a szembenlevő házat, ahol a kis Perrette lakik. Világosság, hang után fűkészt, de az a lakokból csak sötétség tekintett a sötétségbe és némák maradtak. Bizonyosan alszik Perrette... a lizonparti fák-ról álmodik amolyan annyiszor hallgatták a

két szereelmes sutogását. Egyszerre apjának hangja ütötte meg a fület ebédőjük ablakából.

— Jó, jó... mormogta Claude, hát tolvaj vagyok!... De aztán?... Gyanakszik rám csak egy lélek is?

Hubert megtántorodott az iszonyattól. Alszik-e vagy álmodik? Végighuzta ujjait homlokán, hogy megbizonyosodjék ébrenlétéről. Kínosan fület. Most az anyja vette át a szót:

— Ha minket nem is gyanusítanak, annál inkább öli a gyanu Farrieréket.

— Hát aztán... Annál jobb! Bár ne birnák tovább és mennének el valahová az ördögbe innen! Akkor mindenki tisztában lenne velük!

Laurence izgatottan sétált fel és alá. Majd megállt az asztal előtt, amely mellett Claude még mindig falatozott, telhetetlen étvágygyal pusztitva tényérjáról az ételeket és közbe-közbe boszusan hadonázva a nagy konyhakéssel.

— Claude, mondá az asszony. Hát legalább arra volna szived, hogy a fiatalokat sajnáljad.

— Miért?... Hubert gazdag lesz... rendre előhozom az elrejtett pénzt... aztán gazdag leányt vehet majd feleségül!...

— És egy csöppet sem indit meg, hogy tönkreteszél egy jóra való szegény családot?

— Engem ugyan nem. Csak pénzem legyen, ez a fő a mai világban!

— A Hubert és Perrette házassága levonná a gyanu Farrierékről és a terhet némileg a te lelkiismeretedről!

— Nem azért dolgoztam, hogy másokat tegyek gazdaggá!

— Hát te azt dolognak nevezed?

— Ugyan szükség volt-e arra a pénzre a kastélyban?

— De...

A szegény asszonynak sirásba fult a hangja, lehajolt az asztalra, kezeibe temette arcát és elkecserevedve nyögte:

— Már én eleget szenvedtem, eleget türtem, torkig vagyok már azzal, hogy a büntársad legyek. Ugy nehezül az a lopás a szivemre, mint valami óriási szikladarab...

— Hahaha!

— Igen, igen... ha megakadályozod a fiatalok házasságát, akkor meglátod mi lesz... Hubert...

— Ő a fiám. Neki engedelmeskednie kell!

— Nem, nem, nem bírom tovább!... Nem kell az a pénz... ide hallgass... ha tovább is csökönyös maradsz... mindent feljelentek!

— Hallgass!!

De Laurence szivéből kitört a fájdalom. Már nem volt hatalma fölötte a férjének.

— Igen... fel fogom jelenteni... hogy elástad a pénzt ott a Lizon melletti uton... hogy ne legyek hiába ezen a világon... hogy szegény Hubert...

Örült ordítás, mint valami vadállat rikácsolása, hangzott ki a szobából:

— Hallgass, ha mondom!... Ha be nem fogod a szádát és elárulsz, akkor ezzel a késsel vágom ki a szivedet!

Megforgatta a hosszú, hegyes konyhakést.

— Ha beszélsz, megöllek! — ismételte,

Kimerülten zokogott a szerencsétlen Laurence. Hubert reszketve hallgatta fuldoklását. Egészen a falhoz tapadt. Több ízben be akart rohanni, de visszatartotta a bekövetkező tragédia réme. Az anyja mindig csak zokogott,

azonban állott, zavarba hozza, másrészt pedig, hogy a szerbek között nyugtalanságot okozzon. Mindkettőt elérte, azonban a dolog mégsem úgy végződött, amint ő azt magában elképzelte. Kormányja nem köszönt le, a szerbek meg nem mozgósítottak.

Erről az ügyről most gróf Muraviev, az orosz külügyminisztérium első osztályfőnöke, rántotta le a leplet. A dolog a Naumov makedoniai bolgár ügyvivő esetével van szerves kapcsolatban.

Gróf Muraviev egy külföldi diplomatának a napokban a következőket beszélte el:

— Hiszen tudja, hogy Naumov bolgár ügyvivő Makedoniából Sofiába utazott és azt erősítette, hogy a szerb határon ellopták az egész politikai levelezést s több fontos állami okmányt. Még a sofiai kormány alig kapott az esetről jelentést s az egész európai sajtóban egy erélyes hangú távirat látott napvilágot, mely azt hiesztelte, hogy a bolgár kormány a nagyhatalmakhoz diplomáciai jegyzéket, a szerb kormányhoz pedig utlimátumot küldött. Ez a hír két helyen nem kis meglepetést szült: Sofiában és Belgrádon. Sofiában eszük ágában sem volt jegyzéket küldeni vagy ultimátumot a Naumov-ügyből kifolyólag és Belgrádon még csak levelező lapot sem kaptak, nemhogy ultimátumot. Ferdinand sürgetésére Stoilov a sürgöny megjelente után két hétre kért csak felvilágosítást a szerbektől.

Az orosz kormány is utánajárt a dolognak és küldte, hogy Naumovnak nem lopták el egyáltalán semmit. A lopásármát nem akkor csapta, mikor a szerb határt állépte, hanem mikor bolgár területre ért s akkor is egyenesen Abbaziába táviratozott Ferdinand fejedelemnek, ki meg a saját udvari zsurnalisztáival azonnal utnak eresztette az ismeretes táviratot.

Belgrádban erős vizsgálatot tartottak ez ügyben a lehető legnagyobb diszkrécióban, mert a kormány attól tartott, hogy tudtán kívül is megtörténhetett a lopás. Szerbiában

ugyanis az utóbbi időben egymás mellett, gyakran egymással szemben is, kétféle rendőrség működik, az egyik a király kormányának hivatalos rendőrsége, a másik Milán exkirálynak titkos rendőrsége. Ahivatalos rendőrség attól tartott, hogy az e téren alaposan kipróbált Genesics — Milán embere — követte el a dolgot. De küldte, hogy az egész ügy teljesen Ferdinand agyában fogamzott meg és Naumovot használta fel eszköznek, hogy ideig-óráig zavart idézzen elő.

Igy beszélte el gróf Muraviev a Ferdinand abbaziai dolgát. A közvélemény pedig úgy a Nikita, mint a Ferdinand táviratai felett, minden nagyobb emóció nélkül, szépen napirendre tért.

Az amerikai háború.

(Távirati tudósítások.)

Az Unio annyira szorongatja már Spanyolországot, hogy az rövid idő múlva kénytelen lesz békét kérni. Az amerikai pénz legyűrte a spanyol szegénységet s az ebből származó tehetetlenséget és sok mulasztást. Manilla s vele a Filippini szigetek már jóformán elvesztek, Santiago de Cuba a legváltóságosabb helyzetben van, a spanyol flotta fele tönkrement, a másik fele tehetetlenségre van kárhóztatva, legujabban pedig egész határozottsággal táviratozzák azt a hírt Washingtonból, hogy az amerikai flotta egy része Spanyolország felé indul s bombázni fogja a spanyol kikötőket.

A legégetőbb kérdés azonban az, hogy a spanyol kereskedelmet a tönkrejutás szélére sodorta a háború s ma már az egész ország a béke után kiáltoz. Ezzel szemben spanyol felhivatalos lapok kijelentik, hogy addig, míg a spanyol fegyverek súlyos vereséget nem szenvedtek, nem lehet a békére gondolni.

Óriási könnyelműség volna a spanyol kormány részéről, ha erre az elhatározó momentumra várna, mert az nagyon természetes, hogy mentől súlyosabb vereségeket szenvednek, annál nehezebb és szégyenteljesebb feltételek mellett köthetik majd meg a békét.

A mai nap eseményeiről a következő táviratok számolnak be:

Az amerikaiak veresége.

New-York, június 27.

Juraguai távirat szerint abban a csatában, amelyet tegnapelőtt ott vívtak, 17 amerikai elesett, 36 megsebesült és 19 eltűnt. Az ütközet zavarában az amerikaiak állítólag a maguk embereire löttek.

New-York, június 27.

Wheeler tábornoknak az Ambuscade mellett vívott ütközetről szóló hivatalos jelentése szerint az amerikaiak vesztesége 22 halott és 70—80 sebesült volt. A spanyol sebesülteket az ütközet után öt vasuti kocsiban Santiago de Cubába szállították. Számos sebesült lóháton vagy gyalog ment oda. Rosseweit ezredes azt mondja, hogy a spanyolok bámulatosan jól és gyorsan löttek.

A „Merrimac“ roncsai.

London, június 27.

A „Daily Telegraph“ New-Yorkból a következőkről értesül: A lóhiány az amerikaiaknál mind érezhetőbbé válik. A tisztek legnagyobb részének nincsen lova. A „Vezuvius“ nevű cirkálóhajó a santiagoói öbölbe igyekezett bejutni, megállapítandó, hogy a „Merrimac“ roncsai gátolják-e a közlekedést. A kutatás megállapította, hogy a hajó roncsai nem blokkolják az öböl.

Santiago ostroma.

New-York, június 27.

A „New-York Herald“ santiago de cubai távirata jelenti; A „Vezuvius“ amerikai cirkálóhajó a santiagoói kikötő kikémlelőse alkalmával könnyen elhaladhatott a „Merrimac“ roncsai mellett. A „Vezuvius“-ról jelenti, hogy két páncéloshajó egymás mellett áthaladhatott a kikötő bejáratán a „Merrimac“ mellett. Sampson tengernagy tehát be fog evezhetni hajórajával a kikötőbe, ha Santiagot meg fogják támadni.

Drága átvonulás.

London, június 27.

Camara admirális fél hajórajának a suezi csatornán történt átvonulása másfél millió pesetába került. A hajóraj az oboki öbölben fogja szénkészletét kiegészíteni.

Szorongó szívvel, szédülve állt, alig bírta magát talpon tartani.

Claude megint evéshez fogott.

— Ugyan, ugyan! szóló békéltetőleg. Már minek gyerekeskednénk?! Inkább jer, töltés bort a poharamba!

Laurence feltápáskodott és engedelmességedett. Claude lassan, élvezettel szüröcsölte ki az italt.

Hubert a hideg falhoz szoritotta égő homlokát. Egy ideig mintegy önkívületben állt ott, aztán nekiszaladt az éjnek, a rémesen morajló fenyvesek közé.

* * *

A következő vasárnap alkonya, mint rendszeren, nagy lehangoltságban találta a Farrier-családot. Az apa a kertre nyíló üveges ajtó közelében ült fakarosszékeiben. Nem volt rávehető, hogy kimozduljon.

— Nem, hagyjatok. Ti csak menjetek... nenj, kis Perrettem, a szabad levegő és egy kis szórakozás jót fog tenni...

— Nélküled nem megyek... hisz mindenki ujjal mutathatna rám, hogy elhagylak téged.

— Könnyed mozdulattal megigazgatta vállán kendőjét a fiatal leány.

— Jerünk, édes uram?! Upszolta Jeanne, az anya. Tégy bizonyosságot arról, hogy erős a szived... előbb-utóbb engedni fogsz... Jerünk?! Ugyan mi tarthatna vissza?

Alcide elernyedten dönt hátra karosszékeiben. Szemeit aggódva meresztette maga elé és hallgatott.

— Perrette? törté meg végre a csendet. Mi van Huberttel?... Látod, már ő is elhagyott. Van jó nyolcz napja, hogy nem találkozott.

Perrette elpirult.

— Claude nem engedi, mondá, védeni igyekezve szerelmesét.

A kis templom harangja imára kondult. Mindhármán letérdeltek, hogy együtt szálljon fel imájuk az urhoz. A kert felől a nagy pusztaság terjedt a végtelenbe, míg a domb tulsó oldaláról a fenyves bús zugása hatott az egyszerű szobába.

— El kellene hagynunk ezt a vidéket, sóhajta Alcide. Claudenak igaza volt.

— De azt mondanák, hogy félünk...

— Mondjanak, ami ép tetszik nekik! De legalább ha meghalok nemsokára, haljak meg békén, csendben.

Kezei reszkettek, amint a szék karját szorongatta. Egészen el volt bágyadva és olykor-olykor fájdalmasan nyöszörgött.

Jeannie föléje hajolt és vigasztalólag, melegen mondá:

— Jó, lellem. Hát elmegyünk... A sors üldözése bizonyosan nem fog mindenüvé utánunk jönni.

Perrette-et nagyon elszomorította ez a terv. Hisz őt ide kötötte a szíve. Ábrándozva nézett ki az utcára, szemei folyton csak Hubertet keresték. Oh! ha jönne! Kifutna az utcára és az egész falu előtt szemére hányná hűtlenségét!... De nem! Még sem! Hisz Claude, Claude az oka mindennek, Hubert csak kötelességét teljesíti, engedelmeskedik az apjának, annak a durva, szivtelen embernek, akinek átkozódásai percről-percra áthallatszóttak a szomszédokból.

A szomszédokban, az ebédidőben, ital mellett ült Claude és veszekedett a feleségével.

— Ismétlem, mondá hevesen, hogy valaki kutatott a lizon-parti uton... talán az a gazember Alcide!

— Istenem! bár úgy volna!... Nagy tehertől szabadítana meg.

— Miféle bolondokat beszélsz összevissza!... De ha én egyszer nyakoncsipem, bárki legyen, jaj neki!

Laurence elhallgatott, nehogy a hevesség hangos beszédre ragadja és még valami járókelő megneszelje a dolgot.

Egy csöpp hazugság sem volt abban, a mit Claude állított. Csakugyan, a lizonparti ut fel volt turkálva. Claude hetenként kétször-háromszor, séta ürügye alatt megszokta járni azt az utat, hogy ellenőrizze az elrejtett kincset. Ma reggel vette észre az ásó nyomait. Vajjon Lahuque melyik rablója szimatolta meg az ő titkát? Vagy tán csak forrás után kutatott valamelyik földműves? De hisz van elég víz a Lizonban! — Mindezeket töprengett Claude és távolról sem érzett kedvet, hogy elmenjen rendes pálinkájára a csapszékebe. Gyorsan végezte be vacsoráját, még arra sem vett időt magának, hogy korholja fiát Perrette-ért; bezárta a kaput és lefeküdt.

Ugy egy óra múltán, mikor már azt hitte, hogy alszik a ház, néstelenül felöltözött, magához vette fejszéjét és nekiindult a lizonparti utnak. Hubert még előtte elment. Mint napok óta, minden éjjel kimászott ablakán és kapával, ásóval ellátva, a lizon partjára sietett. Mit fog kezdeni az apja lopott pénzével? Ezt bizony egyáltalán nem tudta, nem is törte magát vele. Csak azt érezte, hogy azóta, hogy a múlt vasárnap meghalt az az iszonyu valóság, nincs bátorsága Perrette-el találkozni, nem merne szemébe nézni és kerülte lehetőleg az embereket, mert azt képzelte, hogy mindenki leolvassa arcáról a szégyent, a gyalázatot. Egyik éjjel

A béke.

Madrid, június 27.

Barcellonai kereskedők, akiket a háboru teljesen tönkretjuttat, folyamodást intéztek a kormányhoz, hogy a békét mielőbb kösse meg.

Madrid, június 27.

Minden józanul gondolkodó államférfi békét óhajt. Szerintük még nagy áldozatokkal is meg kell vásárolni a békét, mert különben az ország még nagyobb kárt szenved a háboru folytatása által. A kormányhoz naponta érkeznek feliratok, amelyek a békekötést kérik. Valamennyi kereskedőtől származik, mert a háboru a legjobban a spanyol kereskedelmi viágot sújtja. (N. W. X.)

A spanyol kikötők veszedelme.

Washington, június 27.

A tengerészeti miniszterium közlése, hogy Watson parancsnok, aki a „Newark” hajón indult el, Sampson parancsnok hajójával egyesül és átveszi a főparancsnokságot a pán-czélós- és czirkálóhajókból összeállított hajóraj felett, amely azonnál elindul a spanyol partok felé.

Madrid, június 27.

Ama hirre, hogy állítólag amerikai hajók jönnek Spanyolországba, a kormány többféle intézkedést rendelt el, ugymint bizonyos kikötők világító-tornyainak eloltását, torpedók elsüllyesztését és új ütegek fölszerelését; a kormány megtiltotta továbbá, hogy Kubába táviratokat küldjenek.

TÁVIRATOK.

A német tüzéség szaporítása.

Berlin, június 27. Az a hadügyminiszteri javaslat, mely a tábori tüzéség ujjaalakítását tervezi, a télen kerül a birodalmi gyűlés elé. A hadügyi költségvetés ennek következtében 40—50 millió márka rendkívüli kiadással fog szaporodni. (N. W. T.)

Komarov.

Bécs, június 27. Beavatott helyről arról értesül a „N. W. T.” tudósítója, hogy gróf Komarov Coudenhove helytartónál tett látogatása alkalmával Ausztra-Magyarország és Oroszország egymáshoz való viszonyának javulásáról társalogtak. (N. W. T.)

Berlin, június 27. A „Localanzeiger” pétervári tudósítója lapjának a következőket táviratozza az orosz fővárosból:

Az orosz külügyminiszterium nagyon bosszankodott Komarov beszédeieért. A „Fremdenblatt”-ban megjelent cikket, amely oly hevesen fordult Komarov ellen, a bécsi orosz nagykövetség helyeselte. Az orosz külügyminiszterium nagyon dicséri az osztrák kormány mérsekletét és kijelentette, hogy egy „német Komarov”-val szemben nem lett volna még olyan elnéző sem.

A francia kormányválság.

Páris, június 27. Brisson lakásán ma összegyűlt a leendő kabinet tagjainak legnagyobbrésze. Ott voltak Bourgeois, Cavaignac, Locroy, Delcasse, Peytral, Sarrien és Vallés. A leendő miniszterek a végül gyűltek össze, hogy felosszák egymás között az egyes tárcákat.

Hiteles helyről szerzett értesülések szerint a kormány a következőképen fog megalkulni.

Brisson elnökség és belügy,
Delcasse külügy,
Bourgeois közoktatásügy,
Cavaignac hadügy,
Lockroy tengerészet,
Peytral pénzügy,
Sarrien igazságügy,
Trouillot gyarmatügy,
Viger földmívelésügy,
Maroujous kereskedelemügy.

A közmunkaügyi miniszter állása még nincs betöltve. E tárczát valószínűleg Vallés vagy Mésureur kapja.

Páris, június 27. Parlament körökben azt beszélnek, hogy a miniszterek névjegyzéke valószínűleg csak szerdán jelenik meg a hivatalos lapban, mivel Peytral, aki ellensége a tőzsdeügynökök monopóliumának, azt kívánja,

hogy Cochery még írja alá a tőzsde reorganizációjára vonatkozó rendeletet. Vigersnek földmívelésügyi miniszterre való kinevezését annak a bizonyítékául tekintik, hogy az új kabinet semmiesetre sem szándékozik a gabonavámok felfüggesztését meghosszabbítani.

A német választások.

Berlin, június 27. A lapok összeállítása szerint a birodalmi gyűlési választásoknál, beleértve a pótválasztásokat is, a konzervatívok és a birodalmi párt, ide számítva a pártonkívüli konzervatívokat is, 8 mandátumot, a délnémet néppárt 4, az antiszemita 5 és a lengyelek 6 mandátumot vesztek. A nemzeti szabadelvű pártnak is van némi esélye vesztesége, talán két mandátum. Ellenben a szociáldemokraták 9, a cenzurpárt, a még ismeretlen választások eredménye szerint 2—3, a két szabadelvű párt 1—1 és a Welfek 2 mandátumot hódítottak. Ezenkívül új csoport alakult a mezőgazdák szövetségének képviselői, 4 mandátummal.

Az olasz budget-provizórium.

Róma, június 27. A szenátus az egy hónapra szóló budget-provizóriumot vita nélkül elfogadta.

Japán kormányválság.

Yokohama, június 27. Az Ito-kabinet lemondott. Ito mári kijelentette azt a szándékát, hogy a kapott kitüntetésekről és díszjelvényekről lemond.

A nemzetközi sakkverseny.

Bécs, június 27. A nemzetközi sakkversenyen a mai tizenkilencedik mérkőzésnél Janowski győzött Trenchard ellenében, Pillsbury Baird ellenében, Marco Halprin ellenében, Csigorin Alapin ellenében, Caro Blackburne ellenében, Lipke Schowalter ellenében és Steinitz Maróczy ellenében. Tarrasch és Wallbrodt, Burn és Schiffers között remis lett a játék. A mai mérkőzéssel az első ternus be van fejezve. Az eddigi eredmény a következő: Pillsbury 15, Tarrasch 14, Janowski 13½, Steinitz 12½, Csigorin 12, Alapin 11½, Lipke 11, Burn, Maróczy és Schlechter 10½, Wallbrodt és Maróczy 9½, Blackburne 9, Halprin 8½, Schowalter 8, Schiffers 7½, Caro 7, Baird 5 és Trenchard 4. Tarrasch és Csigorin közt még függőben van egy játszma.

ugy. mint a másikon, kutatta, turkálta azt az utat... amely a jó időkben karján Perrette-el látta naponként. Pirkadás előtt betemette az ásott árkokat, kiegyengette a földet és el volt határozva mindaddig el nem esüggedni, míg a lopott pénzt rejtő lábában akad meg ársója.

Most is ásott Hubert. Egyszerre halk neszt, hallva megfordult és a fák közt egy árnyat pillantott meg. Az apjára, Claude-ra ismert... és gyors elhatározással egy bokor mögé rejtette magát.

Claude óvatosan közeledett, vizsgálva a felhánt földet. Mikor a friss árok végére jutott, jól megmarkolta fejszéjét, megvetette a lábait és firkászta szemével a környéket, mint valami prédára leső vadállat. Várt, mert támadástól tartott. Érezte, hogy kell lenni embernek a közelében. Talán egy ember, aki holnap világgá fogja kürtölni az ő becselenségét. Élesen kémlelt s eközben észrevette a bokrok mögé rejtőzött alakot.

— Ki van itt?! mormogta.

Ijesztő mély esend felett szavára, csak a Lizon esörgedezése hallatszott.

— Ki van itt?! ismételte.

Ismét esend. De pár pillanat múlva megmozdult a bokor és fölemelt fővel lépett elő Hubert.

— Én vagyok! mondá nyugodtan.

— Te?

Claude megtántorodott.

— Igen, én vagyok, a fiad!

— Mit keressz itt?

— És te, hát te mit keressz?

Claude felbátorodott és dühösen mondá:

— Hallgatsz, szemtelen!

— Nem hallgatok... itt egyedül vagyok... beszélhetek és arczodba esaphatom hogy tolvaj! tolvaj!

Egy-két lépést hátrált, mintegy védelmi állásba helyezkedve. De Claude mintha sóbálványyá vált volna. Meg sem mozcizant. Ennek a fiúnak a parancsoló hangja, akinek hatalmas testalkatát még növelte a homály, meghűtötte ereiben a vért.

— Tolvaj! kiáltá újra Hubert, mintegy megittasodva a győzelemtől. Tolvaj!... Hol a pénz?

— Hallgass... nyögé Claude, vontatottan, de alattomban fejszéje után akart nyulni, melyet meglepetésében elejtett az imént.

Hubert egy hirtelen szökéssel megragadta a szerszámot és átlódítva a patak tulsó partjára, kiáltá:

— Hozzám ne nyulj, apám! Eleget vertél eddigre.

Claude meghökkenve hajtotta meg derekát és a felfedezett titok miatti bánat vagy az emberi érzés feléledése következtében, enyhült, engesztelő hangon mondá:

— Hubert? találtál valamit?

— Még nem.

A fiu eldobta kapáját és egy kis hábozás után így szólt:

— Apám! volna-e bátorságod tönkretenni. Mondd, tudnád-e élvezni azt a pénzt, amit nem becsületes munkával szereztél?

Claude érthetetlenül mormogott, míg a fia folytatta:

— Óh! szerencsétlen apám! Ha megtudná a falu!... Pedig látod, ennek be kellett volna következnie előbb vagy utóbb!... Szegény anyám!... Hát schasm gondoltál vele?...

Claude nem szólt. Egy darabig a pázsiton jártatta tekintetét, aztán megindult hátrafelé. Hubert távolról követte.

Mikor összejöttek a reggelinél, e szókkal fogadta fiát Claude:

— Hubert, mondd el anyádnak, ami az éjjel történt... még semmit sem tud.

A szegény asszony zokogott fia elbeszélése alatt.

Mikor bevégződött a reggeli, Claude begombolta kabátját és mondá:

— Kövess, Hubert... átme gyünk.

— Perrette-hez?

Nem felelt Claude, csak megindult. Hubert utána.

Mikor benyitottak Farrierékhez, csodálkozás, megdöbbenés fogadta őket. Alcide elgyöngyültlenült karosszékeiben, felesége és leánya mellette álltak.

— Ne zavartassatok magatokat, szólta Claude. Egy örömhírt hoztunk. Mondd el, fiam.

Mogorván vonult a háttérbe, míg Hubert ragyogó szemekkel, boldogan szorította meg az Alcide kezét és ünnepélyes hangon mondá:

— Felderült az igazság! Megtaláltuk a lopott pénzt, holnap már visszakapják a kastélyban és az egész falu tudni fogja, hogy Alcide Farrier mindig becsületes ember volt!

Az összeasztott ember fölemelkedett karosszékeiből. Boldogságtól sugárzó szemekkel nézett nejére, leányára, ki a kertjébe, a távoli rónaságra, hisz most már fölemeleve hordhatja fejét, vége gyalázatának. Szólani akart, de hangja elesuklott... visszahanyatlott székebe... szemei kínosan forogtak... karjai ernyedten lógtak alá... megbénította a boldogság...

... A szomszédban pedig tördrehullva, áhitatos imába merülve kérte az urat egy asszony, Laurence, vajha bocsátaná meg férjének az ő nagy, nagy bűnét...

HIREK.

Az olvasókhöz.

Az Országos Hirlap új negyedévéhez közeledve, nem tesz olvasóinak új és hangzatos ígéretek. Ellenkezőleg azt sorolja fel, hogy mit ígért, mikor megindult.

Megígérte, hogy teljesen független lesz pártoktól és a kormánytól; hogy a magyar állam fénye, méltósága és erősödése az a szent háromság, amelyben hisz, amelyet vall és amelyben élni akar. E törekvésből kiindulva ítéli meg az előbontakozó politikai kérdéseket.

Megígérte, hogy a szabadelvűségnek lesz szószólója a szónak magyar ítézésében.

Megígérte, hogy előkelő tisztességes hangot használ bírálatában s soha el nem ragadtatja magát a közügyekkel össze nem függő ténnyel és személyeskedésre.

Az Országos Hirlap pontról-pontra beváltotta ezeket az ígéretek s már eddig is oly mértékben nyerte meg a közönség pártfogását és tetszését, hogy az szinte páratlan ily rövid idő alatt a journalistika történetében. Ebből meríti erejét, hogy a jövőben még fokozottabb, még tökéletesebb módon feleljen meg annak, amire fogadalmát tette.

Az „Országos Hirlap” a most folyó érdekes regény után a legközelebbi évfolyamában a

„Trilby” híres szerzőjétől:

Georges du Maurier-től kezd meg a

„MARS LAKÓJA”

című regény közlését, mely rendkívüli szenzációt tett. Ezt követi a „Hagar fia” című angol regény Hall Cain-től. Közben

Mikszáth Kálmán tollából

szözlők a „Szamár” című humoros elbeszélést.

Egyben tudatjuk olvasóinkkal, hogy karácsonyra nagy irodalmi újdonság készül

„A KATÁNGHY NAPTÁR”

melyet nagyságos Katánghy Menyhért országgyűlési képviselő ur, a Naplóbíró bizottság tagja írt és szerkesztett, választási költségeinek részben való behozásának tekintetéből.

Az „Országos Hirlap” megszerezte a jeles hazafitól e naptárt kizárólag olvasói részére s mindazoknak, kik a jövő félévben folyton előfizetői maradnak, bórmentve ajándékba küldi karácsonyban.

Lapunk mai száma 16 oldal.

— Személyi hírek. Orsováról jelentik: Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter Herkulesfürdőre, ahol báró Bánffy Dezső miniszterelnök neje-nél telt látogatást. Orsovára utazott. Itt Wallandt miniszteri tanácsos, a Vaskapu-munkások főnöke és Fialka főszolgabíró kíséretében az új állam polgári és elemi iskolákat tekintette meg. — Szilágyi Dezső, a képviselőház elnöke és Rudnay Béla főkapitány Budapestről ma Bécsbe érkeztek. — Gróf Goluchowski külügyminiszter június 2-án a Vögézekben levő Vinne francia fürdőbe utazik, a fürdő használata végett.

— Gróf Bethlen András betegsége. Gróf Bethlen András, volt földmívelésügyi miniszter — mint kolozsvári tudósítónk táviratozza — súlyos betegségbe esett. Az exminiszterhez, aki jelenleg Kolozsvár melletti birtokán időzik, egy fővárosi orvosnőnt hívták, aki már le is utazott Kolozsvárra.

— László főherceg emlékezete. Kisjendői tudósítónk táviratozza: Ma délelőtt az agyai kápolnában a szomorú véget ért László főherceg emlékére nagy misét tartottak, melyen József főhercegen kívül Fábian főispán, Szathmáry alispán, Libits és Ormos királyi tanácsosok, Kóka s uradalmi felügyelő is megjelent. A főherceg az oltárkép előtt letérdelt és sokáig imádkozott. Az agyai bucsut a gyásznapi miatt vasárnapra halasztották.

— Halálozás. Liptay Alajosné született Schneider Irma urnő június 25-én délután 6 órakor, életének 35-ik évében meghalt Budapesten. — Idősb Csatto Aurél a budapesti általános villamossági részvénytársaság pénztárnoka ma éjjel 2 órakor szívzshűdésben meghalt.

— Koburg Lujza váltója. A múlt napokban sok szó volt arról a váltóról, amelyre Koburg Lujza hercegnő 510.000 forintot kapott egy bécsi tőkepenzestől. Ezen a váltón Stefánia özvegy trónörökösné aláírása hamisítva volt. A hamisításban bűnrészesnek vélik Mattachich-Keglevich Géza főhadnagyot és e miatt le is tartóztatták. Mint lapunknak táviratozzák, a zágrábi katonai bíróság most ebben az ügyben kihallgatta őt. Mattachich eskü alatt vallotta, hogy a trónörökösné nevét a váltóra nem írta, váltót soha nem hamisított és a szóban levő váltón a kezevonása sincs. Ellenben Koburg Lujza hercegnő az 510.000 forintot Barber bécsi ügyvéd útján maga vette át és sajátkezűleg nyugtázta.

— Báró Wodianer Albert végrendelete. A június 17-én meghalt idősb kaprioi báró Wodianer Albert nagybirtokos és főrendiházi tag végrendeletét és alapítványi okiratait a budapesti V. kerületi királyi járásbírósnál e hónap 21-én hirdették ki. A végrendeletet, a báró kívánságához képest, Tokaji Nagy Lajos budapesti királyi közjegyző szerkesztette. Báró Wodianer Albert az atyjától örökölt vagyont visszaszármaztatja a családra, egyébként pedig a hagyaték általános hasznélvezőjévé a neje, született Atzel Zsófiát teszi. Nagyobb hagyományai a következők: a budapesti szegény betegek üdülő-kórházára (az előbbi kelt végrendelete kiegészítésül) újból 100.000 forintot, vagyis összesen 200.000 forintot rendel olyan feltétellel, hogy az épülethez szükséges telket a főváros ingyen adja. A betegek valláskülönbség nélkül vendők föl. — A Magyar Tudományos Akadémia kezelése alá 25.000 forintot bocsát, amelyek szokásos kamataiból két olyan (bármely hitfelekezeti) tanító jutalmazandó, akiket a tankerületi hatóságok ajánlatára az Akadémiának e célból választott bizottsága kijelöl. — A kormány rendelkezésére 30.000 forintot bocsát, amelynek a kamataiból két orvosnővendék évi ösztöndíjai fedezendők. — Ezekon kívül számos kisebb hagyományokat tett. Igen érdekes része a végrendeletnek a következő: a báró a vagyonának mindamarészét, amelyekről a végrendeletben külön említést nem tesz, alapítványul az ő néhai atya: Wodianer Sámuel József után törvényesen leszármazó s magyar állampolgári joggal bíró utódai javára hagyja. Ha azonban emez utódok kihalnának, ez alapítványt (amely több millió forintba rug) a közalapítványi kormányzat kezelésébe adja. Az alap főleg sorsjegyekből és értékpapirokból áll. A végrendelet szerint a családbeli fiúgyermek, az éltük hatodik évétől tizedik évéig ösztöndíjra 1000 forintot kapnak, azontul a betöltött 22 évig, sőt ha tanulmányokat folytatnak huszonnégy évig 1500 forintot; a leánygyermek 6—10 évig 1000 forintot, 10—16 évig 1500 forintot s férjhez menetelők, vagy ha leányok maradnak, élethossziglan 1000 forintot. A fiúk tanulmányaik befejezte után, pályakezdésül egyszer s mindenkorra 5000 forintot; a leányok pedig nászajándékul 10.000 forintot. Ha az alapok esetleg a magyar állam kezelésébe mennek át, a jövedelmekből ösztöndíjak adandók, még pedig csakis szegény szülők jönerkölsű és jól tanuló gyermekei számára. Az ösztöndíjak nagysága a végrendeletben meg van határozva; a pályakérdés

ösztöndíja 2500 forint s a nők hozománya 5000 forint lesz. Az alap jövedelmének háromnegyed része ösztöndíjakra fordítandó, a többit pedig az alapokhoz kell csatolni.

— Galicziai menekültek Eperjesen. Galicziai tudósítónk táviratozza, hogy Sandezből, ahol a zsidókat üldözik, körülbelül hatvan zsidó család menekült Eperjesre. A menekültek azt beszélik, hogy a katonaság egyetért a fosztogatókkal. Az a hír, mintha Eperjesről egy század katonaságot küldenének Sandezbe, nem mond igazat.

— Egy falu lázadása. Győrben táviratozzák: Tegnap Győr-Szent-Ivánon a bucsu alatt este fél hat órakor a falu legényei összeveszték Arnics 19. ezredbeli tiszti szolgával, aki csakhamar kért rántott, mire a csendőrség közbelépett és két legényt letartóztatott. Mikor azonban elkísérték őket, társaik szabadonbocsátásukat követelték. A tömeg ötszáz főre szaporodott és mind fenyegetőbben lépett fel. A két csendőr már lövésre készen tartotta fegyverét, mikor Németh Miklós megyei főjegyző odaérkezett és a csendőrökre kiáltott:

— Az Isten szerelmére, ne lőjenek a népre! A csendőrök már hajlandók voltak arra, hogy elbocsássák a két foglyot és másnap tartóztassák le őket, de a nép vérszemet kapva, szidta a csendőröket, akik két szájasabb legényt ismét elfogtak. Erre a nép valósággal fellázadt, a csendőrök pedig a legvégsőig védeni akarták az ostrom alá vett községhezát. A főjegyző, Szodtfrid főszolgabíró, Mann Honor plébános békítésére nem hallgatott senki. Közben a kirendelt négy csendőrhöz Bönyről még négy csendőr érkezett és nyolczan négyszöglet formálva, szemben álltak több száz lázongóval. Németh főjegyző házról-házra járt, hogy a gazdákat a helyszínre hozza és ezek csitítsák a legényeket, de senki sem talált otthon. Ekkor derült ki, hogy itt tervezett mozgalomról van szó. A főjegyző este fél kilenc órakor katonaságot Győrbe, valamint a csendőrparancsnoknak erődítésért táviratozott. Tizenegy órakor 17 csendőr és egy század Nádasdy-huszár érkezett, amire a nép szétfutott. A huszárok és csendőrök most már össze is fogdosták az izgatottakat. Eközben egy vasúti hivatalnok kerékpáron sietett a községhezátára jelenteni, hogy a győri munkások megrohanták az állomási épületet. A huszárok idevágattak és itt a győri vaggongyárnak egy csomó munkását találták, akik ablakokat törtek be és butorokat zuztak szét, mert a katonaságot rendelő hivatalos táviratot az urak parancsára továbbították a vasúti hivatalnokok. Minden jel arra mutat, hogy ezt a lázadást a vaggongyári munkások készítették elő és ők tanították ki a falu legényeit is, akik aztán alkalmat kerestek és találtak is a zavargásra. Hajnali 4 órakor végre helyreállt a rend. A tiz letartóztatott embert a csendőrök ma adták át a bíróságnak.

— A flumei kormányzó névnapja. A flumei kormányzó mai névnapja alkalmából — mint flumei tudósítónk táviratozza — számosan üdvözölték táviratilag. Gróf Szapáry ugyanis Muraszombaton fekszik betegen. A kormányzó palotában kitett ívet is sokan írják alá, többnyire autonomisták. A municzipium nevében Milcénich podeszta-helyettes intézett a kormányzóhoz üdvözlő táviratot.

— Ward Klára kísért. A szépséges Ward Klára, aki mint Chimay hercegnő nagy hírességre és hirhedségre tett szert, ismét beszéltet magáról. Bécsből ugyanis azt táviratozzák a „N. Fr. Pr.” útján, hogy Chimay hercegnő Rigó Jancsival legközelebb a „Wenedig in Wien”-ben fog játszani. Hogy mint énekesnő lép-e fel vagy plasztikus helyzetben mutogatja-e magát Ward Klára, az még nem bizonyos. Hír szerint már szerződést kötött egy neves impresszáriával.

— Az utonállók Eldorádója. Az utóbbi napok eseményei igazolják, hogy Budapesten és környékén félelmesen elszaporodott a rablók és utonállók száma. A főváros bűnkronikája nap-nap után újabb esettel bővül, ami jellemző közbiztonságunkra. Vasárnap délután egy uri ember ki akart rándulni a János-hegyre. Három óra felé a Szép juhászhoz ért és onnan befordult a budakeszi erdőbe. Az ut

mentán a padon egy suhancz ült és a kiránduló ur nem tudta biztosan a járást, udvariasan megkérdezte tőle, hogy melyik ut vezet a János-hegy felé. A megszólitott sváb suhancz megmutatta az utat, de néhány lépéssel odább éléje került és a boxolójával többször ráütve, a pénzt kérte tőle. A megtámadott uriember birokra kelt vele, de az utonálló erősebbnek bizonyult, legyűrte ellenfelét, pénztárczáját elvette és aztán a sűrűben elmene-kült. A dulakodás zajára többen odasiettek, föl-emelték a földön fekvő embert és csak akkor lát-ták, hogy a melle egy késszurástól származó seb-hől vérzik. Szerencsére a seb nem veszedelmes. A rablót sokáig hajszolták, de nem tudtak ráakadni. Ehhez az esethez méltán csatlakozik az üllői-uti nép-ligeti, amely ma délelőtt történt. V a t t a y Teréz 25 éves szakácsnő ma délelőtt a népliget egyik padján ült egyedül. Egyszer csak odaül hozzá egy nem épen bizalmat gerjesztő külsejű férfi és he-szélgetésbe elegyedett vele. A szakácsnőnek nem volt kedvére a bizalmaskodó férfi és ott akarta hagyni. Ez azonban utána ment, megragadta, be-vonszolta a bokrok közé, a földre teperte és elvette tőle az óráját, gyűrűjét és pénztárczáját. Egy gymnazista és egy napszámos siettek a megtáma-dott nő segítségére, a férfi azonban megugrott. Délután kinyomozta a rendőrség a vakmerő táma-dót. F e h é r Jánosnak hívják és kovács a magyar államvasutak gépgyárában. Természetesen letartóztatták. Ügyében S a l y rendőrtanácsos vezeti a vizsgálatot.

— **Vasuti szerencsétlenség Érdnél.** A délutáni vihar, úgy látszik, sokkal erősebb volt Budapest környékén, mint magában a város-ban, mert míg itt semmi bajt nem okozott, Érdnél vasuti katasztrófa történt miatta. Egy tehervonat tartott este tizenegy órakor Buda-pest felé, ahol a keleti pályaudvarra kellett volna befutnia. Érdnél azonban elérte a nagy vihar és a huszonegy kocsiból álló tehervonatot le-döntötte a sínekről. A vonaton levő alkalmazottak közt természetesen óriási ré-mület keletkezett. — Alig tudtak kimászni szegények a fölfordult kocsik alól. A kocsik kidőltekben hosszú darabon tönkretették a pályatestet s a később érkező vonatok utasai csak átszállással juthattak tovább mind a két irányban. Mikor az alkalmazottak összegyűltek az összezuzott kocsik mellett, konstataáltak, hogy egyik társuk hiányzik még. Sorra kutat-ták valamennyi kocsit, míg végre az egyikben ráakadtak M o l n a r Lajos huszonhat eszten-dős fekezésre, aki esésközben olyan súlyos tér-mészetű zuzódásokat szenvedett, hogy életben maradásához nagyon kevés remény van.

Az érdi pályaudvarról rögtön telefonoztak a mentőkért, hogy Molnár Lajost szállítsák el. A mentők, noha az ő működésük terepuma kizárólagosan a főváros területe, rögtön kihaj-tatták a szerencsétlenség helyére, ahol Molnárt ellátták az első segítséggel, aztán behozták a Rókus-kórházba.

A szerencsétlenség helyén egész éjszaka dolgoztak a pályatest rendbehozásán...

— **Robinetti és Pierrri Varjason.** Nem Olasz-ország mesterbirkozójáról*, nem az „andaluziai bi-káról“ szól az ének. Schnur Mihály, a varjasi bíró és egy másik ottani gazdaember mulattatták a tár-saságot mesteri mérkőzésükkel. Mind a kettő híres erős ember, és mindkettő azt vitatta, hogy ő az erősebb. Az előkelőségekből alakult jury azonban nem mondhatott ítéletet; a küzdelem vége nem volt szabályszerű. A bíró volt ugyan a legyőzött, de, sajna, nem a válla, hanem a lába érintette a föld-et. Érintette pedig olyan erősen és olyan határo-zottan, hogy nyomban eltörtött. A vidám mérkőzés-nek így lett szomorú a vége.

— **Veszedelmes operáció.** Érdekes operá-czióról ad hirt az odesszai „Novoroszijsky Telegráf“. Egy hatesztendő leánykát hoztak az odesszai városi kórházba Gorszki orvoshoz. A leányka „halászos“ játszott két kisebb testvérével, s az egyik horgot tett a szájába, hogy ő már most horogra került hal lett. A kis leány bekegyezett a játékba, a horog azonban beszaladt a torkába és megakadt. Egy hétig feküdt ebben a kis leány éltlen-szomjan, iszonyu kínok közt, egy percnyi alvás nélkül.

Csak egy hét elteltével vitték be a 170 kilométernyi távolságban levő Odesszába. Gorszki először is le-vágta a horogra erősített zsinórt, aztán, mivel a kis leány már majdnem megfuladt, főlvágta a lélekző csövet és csak nagynehezen tudott hozzáférni a horoghoz, amely természetesen nagy sebet ütött az érzékeny szervezeten. A seb aztán szépen be-forradt, s a kis leányka teljesen egészséges lett.

— **A bűn útján.** Temesvári tudósítónk táv-iratozza, hogy az ottani rendőrség ma letartóztatta K. szegedi főmérnök fiát, mert kiderült, hogy az utóbbi napokban két kerékpárt lopott. A tizen-nyolczéves fiatal ember, aki csak néhány nap előtt tette le az érettségi vizsgálatot, az utóbbi időben feltűnő eleganciával biciklizett végig a város népes utcáin. Az éjjeli mulatóhelyeken so-kat költsékezett, ami felkeltette a rendőrség figyel-mét. A rendőrség a fiatal embert kérdőre vonta, honnan szerezte a pénzt, a vallatáskor kitűnt, hogy azt a biciklit, amelyen egész nap a város utcáin csatangolt, szintén lopta.

— **A mentők estje.** Mozgalmas estjük volt ma derék mentőinknek. Este hét órától tizenegy óráig összesen t i z e n e g y e s e t e t jelentettek be náluk, többek közt az érdi vasuti szerencsét-lenséget is. Ennyi esethez természetesen sem a rendes őrség, sem a kocsik nem voltak elegendők, s így Kellermann, Keresztes, László, Parassin, Goldhammer, Kovács és Rudnay részben az őrséghez tartozó, részben pedig saját jószántukból szolgálatba lépett mentők közül többnek bérkocsit kellett venniük, hogy humánus munkájukat élvé-gezhessek. Dícséretükre legyen mondva, derekasan el is végezték valamennyit.

— **Készülődés a hadgyakorlatokra.** L ő c s e i tudósítónk táviratozza: G ö r g e y József lovas-testőr-százados parancsnok ma négy tiszt és több udvari hivatalnok kíséretében Lőcsére érkezett, hogy a felsőmagyarországi hadgyakorlatok tartamára a király és hadvezetősége elszállásolása ügyében a szükséges intézkedéseket megtegye.

— **Elpusztult város.** Lapunk legutóbbi számában hirt adtunk arról, hogy Nisni-Nov-gorodban óriási tűzvész pusztított és ma ismét Oroszországból óriási tűzvész hírért hozza meg a táviró. Pétervárról ugyanis azt táviratozzák, hogy R j e z a n b a n nagy tűzvész pusztított, amely a nagy szélben négy városrészre ter-jedt ki. Egy mezőgazdasági gépgyár teljesen leégett. A kárt t ö b b m i l l i ó r u b e l r e becsülik.

— **Zivatarok.** Hatalmas nyári zivatar vonult ma végig a főváros fölött. Lassan készülődött, volt ideje mindenkinek, hogy meneküljön előle. Meg az után tudta is, érezte is mindenki, hogy viharok kell jönnie, mely lehűtse a forró levegőt és lemossa az aszfaltba ületett fák leveleiről a napokon át rájuk tapadt port. Egész délelőtt erősen tűzött le a nap, déltájban meg a nagy melegtől csaknem összeestek az emberek. Három óra felé mocsok-szürke felhők vonultak összebb-összebb az égen. Szellő sem mozdult, az a sokat emlegetett bizonyos csend volt, mely a viharokat szokta megelőzni. De ez nem tartott sokáig. Egyszerre nagy szél kerekedett és megeredt az eső. Végigpaskolta a házak falait, néhány pillanat alatt nagy töcsákkal töltötte meg az utcákat és csuromvíz lett minden. Mikor már egy negyedóraig sűrűen zuhogott a zápor, jégdarabok kezdtek kopogni az aszfalton és neki-lődültek az áblaküvegeknek. Biztos helyekről nézték az emberek, hogyan tánczolnak, ugrálnak a jég-darabok a kemény kövezeten és hallgatták a jégeső pattogását. Hirtelen jött zápor hirtelen ér véget. Az eső még esett, amikor Buda felől szakadozni kezdtek a fellegek és nemsokára kisütött a nap. Este már ismét száraz volt minden és semmi sem mutatta, hogy délután zápor, jégeső volt.

A vidékről is kaptunk zivatarokról híreket. Így E p e r j e s r ő l azt táviratozzák, hogy a tegnapi tikkasztó forróságot ma hajnalban felhő-szakadásszerű zivatar követte. A gabonavetéseket a szélvihar és a vízár a földre fektette. — G y ő r b ő l táviratozzák: Ma este fél hét órakor itt dió-nagyságu jég esett, mely a növényzetben nagy kárt tett és más pusztításokat vitt véghez. Nyolcz óra-kor újabb zivatar kezdődött, amely erősebb volt az elsőnél és jóval tovább tartott. Ez alkalommal tyuk-

tojásnál is nagyobb jégdarabok estek, ame-lyek leverték nemcsak a feleveleket, hanem még a vastagabb ágakat is. A zápor oly rohamos volt, hogy az utcák 15 centiméternyi víz alatt álltak, mert a csatornák víznyelői képtelenek voltak a tú-duló árt levezetni. Hogy mennyi kárt tett ez a 20 perczig tartott jégeső, azt csak holnap lehet majd megállapítani. Az alacsonyabban fekvő házakba be-hatolt a víz.

— **A pálinka.** Kreszmann László csavargó tegnap este a külsőkerepesi-uton egy pálinkás bolt-ban ittas fejjel összetűzött néhány munkással, akik elverték, összeszurkálták, hogy haláluk váltan vitték be a szerencsétlent a kórházba. A munká-sok közül Fehér Flóriánt letartóztatták.

— **Bűnbánó sikkasztó.** Bécsből jelentik, hogy ma délelőtt Ulrich János, a Siemens és Halske cég főtisztviselője jelentkezett az ügyészségnél és elmondotta, hogy főnökeitől h a r m i n c z e z e r f o r i n t o t s i k k a s z t o t t. A sikkasztót, aki azért jelentkezett, mert megbánta a bűnét, letar-tóztatták.

— **Halálos elgázolás.** A fumei gyorsvonat ma délelőtt a közvágóhidnál elgázolt egy Grauer Ferencz nevű 76 éves munkásembert. A kerekek teljesen összetörték a szerencsétlent, úgy hogy rá sem ismerhettek. Leányával járkált a sínek között, de a leánynak még volt ideje, hogy a robogó vonat elől elugorjék.

— **A biciklil áldozatal.** A biciklil kezd kon-kurrencziát csinálni a villamos vasutaknak — bal-esetek okozásában. Tegnap egy halálos, ma pedig egy súlyos sebesültje volt ennek a népszerű mulat-ságnak. Trics Emánuel butorkereskedő a budakeszi uton biciklizett tegnap este. Egyszerre lebukott a kerékpárról, még pedig olyan szerencsétlenül, hogy súlyos belső sérüléseket szenvedett. A mentők a szent János-kórházba vitték, ahol még ma délelőtt meg is halt. A másik áldozat Zilahy Géza 21 éves joghallgató, aki a villamos vasut zugligeti állomása közelében bukott le a kerékpárról és súlyosan meg-sebesült a fején.

— **Dráma a Hársfa-utcában.** Ács Róza husz esztendő varróleány ma délután összeveszett a bátyjával, aki boszúból fölpofozta a huga szerető-jét. A leányt annyira elkeserítette kedvesének me-galáztatása, hogy hársfa-utca 7. számú lakásukon marólugot ivott. A mentők súlyos belső égésekkel vitték be a Rókus-kórházba a halálba kívánczó szép fiatal leányt.

— **Az elbujdosott rendőrtiszt.** Nyolczad napja, hogy Luka György, a IX. kerületi rendőrkapitány-ság iktatója eltűnt a lakásáról és hiába keresték, nem találták sehol. Csak annyit tudtak felőle, hogy régóta buskomor, mindig magával hordta szolgál-tati fegyverét és több ízben elbucszott már egyik-másik barátjától, azzal, hogy többé nem látják. Ma reggel megtalálták a budai hegyek között hol-tan, szétroncsolt koponyával. Nagy István mezőőr a lipótmezei tébolyda közelében ma reggel pisztoly-durraszt hallott. Ment a hang után és a magas fűben csakhamar rátalált a vértocsában fekvő ha-lottra. A vizsgálat végett a helyszínén megjelent rendőrtiszt ismerte fel a szerencsétlent. Luka György volt az öngyilkos, aki a lukaményei Luka-családból való. Édesatyjának, aki Hontmegye fő-ispánja volt, nagy birtokai voltak két vármegyében. Két testvérével, Luka Pál, volt országgyűlési kép-viselővel és Luka Lajos, fegyvergyári főtisztviselő-vel nagy vagyont örökölt. Uri passziói voltak, fo-gatot tartott, sokat utazott és néhány esztendő alatt elverte egész örökségét. Vagyonának romjai-val képviselőnek is meg akarta magát választatni, de megbukott. Végre protekcióval a budapesti államrendőrséghez került szerény fizetéssel.

— **Templomfosztogató síhederek.** Utóbbi idő-ben valami jámbor társaság szorgalmasan látogatja a bácskai templomokat. Ájtatoságukra az éji ma-gányt találják legalkalmasabbnak és mert kora reggel el kell hagyniok a szent helyeket, a kezük ügyébe eső drágaságokat elviszik magukkal emlé-kül. Ájtatos érzelmeiket össze tudják egyeztetni a szabadelvűséggel is, nem ragaszkodnak egy feleke-zet templomaihoz, hanem meglátogatják valamenny-

nyílt. Igen természetes, hogy az állambatalom kel-
lően meg akarja jutalmazni e derék férfiakat és a
csendőrség lázasan kereste is őket, de az ájtatos
emberek — szerények is és mindaddig sikerült el-
menekülniök a jól megérdemelt jutalom elől. Most
azonban — mint topolyai levelezőnk írja — kettő-
jüket, Hornyák Ferenczet és Nagy Istvánt megta-
lálta a csendőrség, az ottani járásbíró pedig gon-
gосkodni fog, hogy szives vendégszeretettel tartózt-
tassák vissza hosszabb ideig e kedves vendégeket.

— **Félfonmaradt szerelmi drámák.** Strigel
Rudolf lakatoslegény régóta szerelmes volt Héber-
ling Éva cselédbe. A leány hűtelen lett s ez any-
nyira elkésértette Strigel Rudolfot, hogy tegnap
este az Almássy-térre ment, ahol a leány rendesen
járni szokott. Agyon akarta a leányt löni, a maga
számára pedig nagyobb méregkészletet tartogatott
a zsebében. A sarkon álló rendőrnek nagyon fel-
tűnt Strigel Rudolf izgatott magaviselete és meg-
szólította, az azonban olyan zavartan felelt, hogy
emiatt bekísérték a VII. kerületi kapitányságra,
ahol mindent bevallott. — Szvoboda Ignác lakatos-
legény is szerelmes volt. Bartók Erzsébet szolgáló
volt a szíve választottja. Bartók Erzsébet azonban
nem igen viszonzta a szerelmét és a mellőzött
férfiu megtöltött puskaporral egy vasesővet és az-
zal akarta megölni a szeretőjét. A leány megsejtve
a dolgot, feljelentést tett Szvoboda ellen, akinél
megtalálták ugyan a puskaporos esővet, de azt áll-
ítja, hogy azzal önmagát akarta megölni.

— **Öngyilkos katona.** Egy egészségügyi esa-
patokhoz tartozó közbűtész ma éjjel a Ferencz Jó-
zsef-hídról a Dunába ugrott és eltűnt a hullá-
mokban.

— **Polizei!** Garnisonspital 18. — ezek voltak
az öngyilkos utolsó szavai, amelyeket ugrásközben
kiáltott.

A hidon hagyott felöltője zsebében megvolt
a neve is, Sávorszky Józsefnek hívják. Hogy mi
vitte tettere, nem tudják.

— **A Wulff-czirkuszban kedden, június 28-án,**
nagy szabású bohócelőadás lesz, mely egyszersmind
a budapesti közönség régi jó ismerősének, Tom-Tom
bohócnak a jutalomjátéka lesz. Ez alkalommal
Tom-Tom segítségül véve összes artista társait,
egészen új, föltűt humoros mutatványokkal fogja
a közönséget meglepni. Másnap, szerdán, két előadás
lesz és pedig délután 4 és esti hét és fél órakor.
Csütörtökön pedig közlikánatra ismételni fogják a
perforce-előadást, amelynek műsorát még öt számmal
megtöltödjék, úgy, hogy a csütörtöki előadás 30
számból fog állani.

Napirend.

N a p t á r : Kedd, június 23. Római katolikus :
Leo pp. — Protestáns : Ireneus. — Görög-orosz
(június 16.) Tikon pk. — Zsidó : Tham 8. — Nap két
3 óra. 50 percz, nyugszik 7 óra 44 percz. — Hold két
3 óra 41 percz délután, nyugszik 11 óra 40 percz éjjel.
A földművelésügyi miniszter fogad d. u. 4 ó.
A horvát miniszter fogad délelőtt 8—10 óráig.
Iparművészeti múzeum nyitva d. e. 9—1
óráig ingyen.

Nemzeti múzeum régiségtára nyitva d. e.
9—1 óráig. Többi tárai, köztük a néprajzi osztály is
(sillag-utca 15. sz.) 50 krajczár belépődij mellett
tekintethetők meg.

Egyetem könyvtár nyitva 8—12-ig.
Az új országház kupolacsarnoka megtekint-
hető 10—1-ig 50 krajczár belépődij mellett.

Deák-mauzóleum a kerepesi-úti temetőben
nyitva este 5 óráig.

Galiczia forrongása.

(Távirati tudósítások.)

Akárhogy halasztgatják a dolgot, mégis
aligha kerülnek el azt, hogy Galicziában kihir-
dessék az ostromállapotot. Amik ott történnek,
az a végsőig elkéseredett és fanatizált embe-
rek cselekedete. Vadságukat már a fegyveres
erő sem tudja megfékezni és kivételes intéz-
kedésekre van szükség, hogy a rend helyre-
állíttassék. Mi történik Galicziában, elmondják
a következő táviratok :

Bécs, június 27.

A nyugati Galicziában kitört antiszemita
zavargások arra birták a kereskedői világot,
hogy a kereskedelmi miniszterhez kérvényt in-
tézzenek oly rendelkezések megtétele végett,
amelyek a kereskedelem érdekeit megóvják. A
galicziai kereskedők panasza az, hogy egyálta-
lan nem lehetséges üzleteket kötni abban a
nyugtalan és veszélyes időben, amelyet Galiczia
most átél. (N. W. T.)

Lemberg, június 27.

Lengyel lapok szerint a nép közt az a
hír van elterjedve, hogy Rudolf trónörökös
visszajött Amerikából és egyenesen keleti Gal-
icziába sietett, ahol megengedte a
zsidók agyonütését. A nép azt
meséli, hogy legközelebb nyugati Galicziába
megy, ahol hasonlóan fog rendelkezni.

Lemberg, június 27.

Donavega-ban, Boghovelka közelében, egy
huszárkáplár holttestét találták meg. A vizs-
gálat megállapította, hogy parasztok ütötték
agyon egy leány miatt, aki körül a huszár le-
gyeskedett. A káplár ahhoz a szakaszhoz tar-
tozott, amely Boghovelkaba vonult ki a lázon-
gások miatt. A rendőrség elfogta a gyilkost,
aki valószínűleg hülye, és még négy parasztot.

(N. Fr. Pr.)

Lemberg, június 27.

Uj-Sandez községben az elmúlt éjjel meg-
támadták a zsidókat. Kleczani-ban, Brunicki
báró birtokán, a zsidó kocsmárosok házaik
kirabolta a csőcselék. Uj-Sandezben az elől-
járóság dobszó mellett kihirdette, hogy havi
és évi vásár nem lesz már többé ez évben. A
zsidóüzletek öt nap óta zárva vannak. De
azért így is kifosztják őket. Eddig összesen
öt üzletet törtek fel a lázongók. A gyalogság
szuronyos fegyverrel kíséri be a zavargókat,
Az őrzatok állandóan őrzik a veszélyeztetett
helyeket. (N. Fr. Pr.)

Lemberg, június 27.

Uj-Sandezből táviratozzák, hogy a ro-
mokból mindenütt füst száll fel. Sandez mel-
lett Cieciewinában Reich testvérek uradalmát
kifosztották. Tegnap újabb támadásoktól félték
és ezek valóban meg is történtek. Az uhlánu-
sok kivont karddal kergették szét a tömeget
a Ringplatzról és a mellékutczákban is
katonaság követte a népet. A kapuk és
üzletek mindennütt zárva vannak. A kato-
nák a zavargók egy részét a városból ki-
űzte és kordont vont a város körül. Késő éji
órákban gyalogság és lovasság vonult ki a kül-
városokba. Schulheim vezérőrnagy egy század
gyalogsággal Uj-Sandezbe megérkezett. Lönc-
kóban is zavargások voltak, amely alkalommal
egy ember meg is halt. Eddig 250 embert tar-
tóztattak le.

Lemberg, június 27.

A „Gazetta Lwowska“-nak jelentik Uj-
Sandezből, hogy a helyzet szombaton igen
komoly volt. Ezen a napon zsidókat rabolták
ki; holtokat, kocsmákat, szeszraktárokat és
földbirtokosok házaik támadták meg. Szom-
baton este Uj-Sandezben szintén voltak kihá-
gások. A Ring-platzon kis csoportokban össze-
gyűlt parasztok egy jelszóra megtámadták
Steinreich kereskedő boltját. Egy
század gyalogság rögtön közbelépett. Ebben
a pillanatban a házakból vagy kétezer lakó
tódult elő, akik más zsidók boltjait tá-
madták meg. A katonaság fegyverhez nyúlt
és szétűzte a tömeget. Több parasztot
megsebesítettek. Még két század gyalogság
ment oda. Koniusowában (Grybow kerület) egy
csendőr két kocsmá ellen intézett támadást
háritott el. Hatvankilenc embert letartóztattak.

Uj-Sandez, június 27.

Gróf Pininski helytartó kíséretében
Zalowski kerületi főnök érkezett ide. A
sandezi és limanowai kerületekben elhelyezett
csapatok vezényletét ma Schulheim vezér-
őrnagy vette át.

Giacomo Leopardi.

— Születésének százados évfordulójára. —

A jelennek ezerféle kisebb és nagyobb bajai
közt jól esik néha visszahívunk — ha csak egy
napra is — a múltnak egy-egy nagyobb, nemesebb
alakját, még akkor is, ha nem szűkebb hazánkban,
hanem a költészet széles világának szülöttje.

Giacomo Leopardirol, az olaszok nagy líriku-
sáról van most először a miunk születésének szá-

zadik évfordulóján. Leopardi neve teljesen ismeret-
len volt hazánkban mindezekig, míg Radó Antal
le nem fordította összes lírai költeményeit a Kis-
faludy-társaság megbízásából. Azóta — most nyolcz
esztendeje — épen úgy ismerik az ő poézisét, akár
vele egyivásu költőtársát: Petrarcaét . . .

Giacomo Leopardi 1798-ban született Ancona
tartományban, a Loreto közelében fekvő Recanati-
ban, egy nyomorult vidéki városkában. Apjával,
Monaldo Leopardi gróffal már gyermekkorá óta rossz
viszonyban volt, mert az öreg erős pápa-párti
volt, a fiúnak pedig, bár vallásos volt, nem voltak
hajlamai a tulhajtott klerikalizmusra. Azonfelül
azért sem szerette apja, mert mindenáron tudóst akart
nevelni belőle, Giacomo pedig erősebben hajlott a
versírás felé, amit a vidékies észjárásu, egyszerű
ember nem tudott méltányolni.

Anyja, Adelaide Antici grófnő, mikor Monaldo
grófnak adta a kezét, férjének anyagi viszonyait a
legnagyobb rendezetlenségben találta. A vagyoni
egyensúly helyreállítására aztán olyan nagyfoku
takarékosságot fejtett ki, hogy gyermekei szinte
idegenkedtek tőle és otthonukat sirboltboz hason-
lították.

Giacomo tizesztendős korában már irogatott la-
tinul és olaszul. Tizenhat éves korában bibliai tárgyú
értekezéseket írt, meg egy görög tárgyú tragédiát,
azonkívül fordított is sokat a két klasszikus nyelv-
ből. Majd moderna nyelveket tanul és nyelvészkedik,
tanulmányt ír a régiek tudományos tévedéseiről és
mindezt egészen ifju korában és olyan készséggel,
amely tanulásban megöszült tudósnak is be-
csületére válnék. S ezek mellett egyre gyötri magát,
hogy nem bírja ki szenvedéseit, szemei elgyöngül-
tek, tüdő-, gyomor- és szívbajos volt, hogy meg-
kell halnia. És lassankint el kezdett hozzászokni
az öngyilkosság gondolatához. Igen jól jellemzi
ezt az állapotát Francesco de Santis, a legkiválóbb
olasz irodalomtörténítő.

„A szegény Leopardi, — írja az életrajzíró,
— természetí diszpozíciójánál és fizikai, valamint
morális föltételek egyttlételénél fogva az élet vér-
tanuja volt. Most még — 1819-ről van szó — csak
a szívben van a betegség és kevéssé támadta meg
az értelmet.

De büntetlenül senki sem játszhatik a szí-
vével. Azok az érzelmek, folyton táplálva és be-
cezéve, megerősödnek, az értelem bűnévé lesznek
és bizonyos határozott felfogási és ítélesi módba,
bizonyos fixa ideákba mennek át.“

Bizonyos, hogy a költő nagyon sokat nélkül-
lözött, noha otthon volt, és azután is, mikor hosz-
zas fontolgatás után Rómába ment, hogy a pápai
udvarnál valami állást kapjon. Azonban ez az útja
is hiábavaló volt. Csak azzal a föltétellel adtak
volna neki valami hivatalt, ha papi ruhát ölt, s
mivel ezt nem akarta, a remélt állásból semmi sem
lett. Öt hónapi ott tartózkodás után visszatért Re-
canatiba.

Alig hogy hazaért, eddigi költeményeinek egy
kötethe való gyűjtésével kezdett foglalkozni. Az
első könyvének sikere igen nagy volt. A nagykö-
zönség nem tudott ugyan átmelegedni tőle, az írók
azonban igen nagyra becsülték és mind igyekeztek,
hogy a költőt körükbe vonják. E nagy férfiak ba-
rátságos hívása megint fölébresztette benne a szü-
lővárosa iránt érzett gyűlöletet. Ismét szabadulni
akart — Recanatiból. — minden áron. De hiába.
Semmiképen sem tudott elmenekülni, és ez a tehe-
tetlenség mód nélkül elkésértette. Mindazonáltal
nem csüggedt el és dolgozott, amíg csak ki nem
dőlt. Akkor néhány hónapig egyebet sem tett, csak
föl-alá járkált a szobájában. Végre 1825-ben meg-
szabadulhatott börtönéből. Egy milanoi kiadótól
kapott megbízást latin klasszikusok kommentálá-
sára s a meghívásnak engedve, elutazott Milanoba,
ahol azonfelül leczkeórákat is adott Leopardi — a
hires tudós és költő. Tél felé elveszítette a leczke-
órákat és tisztán a kiadó pénzéből kellett megélnie,
ami keservesen kevés volt. Még arra sem jutott
neki, hogy fűthette volna a szobáját. Alsó testével
egy tojtal teli zsákba bujt a hideg ellen, úgy írta
a kommentárokat kiadója részére.

Hazuról semmi hírt sem kapott. Szülei nem

irtak, az öcsese leveleit pedig visszatartották, mert sajnálták a bélyegre való pénzt. Elfogta a honvágy és hazautazott, ahol hat hónapot töltött igen nyomorult állapotban, csaknem megvakulva.

Ősre Pisába utazott, a következő év júniusában pedig visszatért Flórenczba. Novemberben ismét hazament. Ekkor flórenczi barátai gyűjtést rendeztek a javára. Tizenhat hónapot töltött otthon, aztán bucsut vett szülővárosától — örökre. Visszatért flórenczi barátai körébe és újabb, bővebb kiadást rendezett sajtó alá költeményeiből. A második kötetnek szintén nagy anyagi sikere volt, a költő azonban mégis kevés hasznát látta.

Az 1830—31. év telét meglehetősen jó állapotban töltötte Leopardi. Ebbe az időbe esik legerősebb szerelmi szenvedélye, az, melyet állítólag Bonaparte Sarolta iránt érzett. A szerelem keserves kiábrándulással végződött, ami annyira fájt a költőnek, hogy otthagyta Flórenczet és Rómába utazott, ahol testi és lelki gyógyulást remélt. Rómában ismét utolérték anyagi gondjai. Több helyről várt pénzt, de sehonnét sem kapott; és végre is kénytelen volt az apjától kérni. Az apa meghallgatta fia könyörgését és küldött neki vagy hatvan frankot. Ezután visszautazott Flórenczba, ahonnan 1833. szeptemberében Nápolyba ment, ahol Antonio Ranieri, egy fiatal író fogadta vendégszeretők házába. Itt töltött néhány csöndes évet, amely azonban testi szenvedéseitől nem szabadította meg.

1837. május 27-én a következőket írta az apjának:

„Naponkinti, gyógyíthatatlan szenvedéseim idő multával oly fokot értek el, hogy már nagyobbra nem nőhetnek. Reményem, hogy nemsokára le lesz győzve haldokló testem hiábavaló ellentállása és kivisznek a végső nyugalom helyére, melyet mindennap sóvárgok, korántsem hősiességből, hanem ama kínok miatt, melyeket szenvedek.”

Szomorú jóslata nemsokára beteljesült. Tizen-nolc nappal később megölte régi betegsége: a szívbaja.

Ilyen volt az élete és halála Giacomo Leopardinak, a legnemzetibb olasz költőnek és a kiváló nyelvtudósnak. Mintha a sors akarta volna, hogy életrejöve csupa megindító adatokból álljon, olyan bonus volt egész földi pályafutása.

Hanem ma némuljon el a keserűség szava. Ma ünnep van s a költő révén nagyon sokan fogják magukat ünnepeltetni. Elhangzik sok-sok gyászoló beszéd, az ünneplés vége azonban vidám poháreségesség lesz . . .

A költőnek sohasem jutott ki ebből a mulatságból . . .

Női hivatalnokok.

A női kereskedelmi tanfolyamok hét napig tartó vizsgái ma végződtek be és négyszáz kisaszony nyerte el ma képesítő bizonyítványát. Négyszáz fiatal hölgy kezd meg ezzel a létért való keserves küzdelmet, ma még reményvel, életvidoran, hogy talán egy-két hónap múlva szomorúan érzék, hogy e küzdelem mégis inkább való a férfiaknak.

A fővárosban már öt ilyen női kereskedelmi tanfolyam van, a II., IV., V., VII. és VIII. kerületi polgári leányiskolákkal kapcsolatban. E tanfolyamok vizsgái rendkívül szigorúak, amennyiben az elmúlt évben kiadott miniszteri rendelet a női kereskedelmi iskolákra is a felső kereskedelmi iskolai vizsgálati formalitásokat alkalmazta.

Igy különösen szigorúak voltak az írásbeli vizsgák, a végső eredmény azonban mindamellett jó. 26 százalék tiszta jeles, 39 százalék legalább jó, 30 százalék elégséges és 5 százalék megbukott, illetőleg 2—3 hónapra visszavetődött. Iskolák szerint legtöbb bukás volt a II. kerületi tanfolyamon, ahol 60 közül 9 tanulót már szóbelire sem bocsátottak. Bizonyítással az osztály túltömöttsége volt az oka ennek, mert tavaly az V. kerületi túltömött osztályokban is 17 bukott meg. Az idén ugyanott kisebbek voltak az osztálycsoportok s már csak 8-at utasítottak pótló vizsgálatra.

A fővárosi tanfolyamokon kívül van még a vidéken is 14 tanfolyam, de a 14-ben együttvéve pincis annyi tanuló, mint az 5 fővárosi tanfolyamon.

Összehasonlítva a fővárosi hallgatóinkat a vidékiekkel, a szülők polgári állása szerint, azt látjuk, hogy míg a vidéken 30 százalék tartozik az értelmiségi osztályhoz, addig a fővárosban 44 százalék. Önálló kereskedő amott 29 százalék, a fővárosban már csak 20 százalék; önálló iparos amott 16 százalék, emitt már 20 százalék. Östermelő csak 3 százalék. A kisasszonyok közül akárhányan nem állást akarnak szerezni képesítő bizonyítványokkal, hanem apjuk vagy jövedőbeli férjük mellett akarnak üzleti intelligenciájukkal hasznosakká lenni. Ezek számára a főigazgató tervbe vette a tanfolyamok kibővítését két, esetleg három évfolyammal.

A tanulók életkora sem mond ellent ennek a tanfolyam-kibővítésnek. Amennyiben 15 éves volt a vidéki tanulók 29 százaléka, a fővárosiaknak 30 százaléka, 16 éves volt a vidékiek 32 százaléka, a fővárosiak 31 százaléka. A számok furcsa találkozása, hogy 17 éves volt a tanulók 17 százaléka, a fővárosban és a vidéken egyaránt. A többi 17 éven felüli. Husz éven felül volt a vidékiek 9 százaléka és a fővárosiak 7 százaléka. A fővárosi tanulók tehát jóval fiatalabbak, mint a vidékiek.

Felekezet szerint a tanulók a következőképpen oszoltak meg:

	a vidéken	a fővárosban
római katolikus	36%	33%
év. református	7	6
ág. evangélikus	9	5
izraelita	48	56

Az ideai vizsgálatokat a minisztériumtól küldött főigazgató és osztálytanácsos: Mártonffy Márton vezette.

Hol van a 29000 forint?

Balassa Ferencz, a Magyar Ipar- és Kereskedelmi Bank volt főpénztárosa, aki 29000 forintot sikkasztott és főbe lőtte magát, ma reggel a Rókus-kórházban meghalt. És most, hogy elkerülte a földi igazságszolgáltatás kezét, a rendőrség nyomára jutott annak, kinek szerelméért lépett Balassa a bűn útjára és ki miatt lett öngyilkossá.

Mult év novemberében egy meglehetősen szegényen öltözött nő bérelt lakást a csömöri-ut egyik házában egy uri családnál. A magános nőt a család csakis azzal a feltétellel fogadta albérlőjének, ha magát minden tekintetben kifogástalanul viseli. A nő erre kijelentette, hogy neki csakis egy „barátja” van, aki az Ipar- és kereskedelmi bank magasrangú tisztviselője. Ez fizeti lakását, ez látja el pénzzel. Az albérlő, ki a bejelentőn Mezei Ágnes felolvasónőnek adta ki magát, csakugyan még beköltözése napján látogatást kapott: Balassa főpénztáros látogatta meg. Ezek a látogatások ezentúl napirenden voltak. De a szerelmeseik között teljes boldogság még sem uralkodott. A nő kaczer viselete miatt több ízben heves jelenetek folytak le a legnagyobb kényelemmel berendezett kis szobában, melyben Mezei Ágnes lakott. Sőt két ízben annyira ment közöttük a czivódás, hogy Balassa revolvert rántott elő s le akarta löni kedvesét, mire ez rémült sikolyal menekült az előszobába.

A sikoltásra elősiető házbelieknek egyre csak ezt hajtogatta:

— Lássá nagysád, milyen féltékeny bolond az a Ferkó! Mindig azzal az átkozott szerelemféltésével üldöz.

Hogy Balassának volt is erre oka, az kétségtelen, mert Mezei Ágnes egy nyugdíjazott államhivatalnokkal, öreg agglégénnyel is folytatott viszonyt. Ez az öreg ur a Bezerédy-utca 29. számú házában lakott és a leány ugyszólván napos vendége volt. Jellemző, hogy ez iránt az öreg ember iránt milyen bizalommal viseltetett Mezei Ágnes. Balassától kapott pénzt rendszeresen ahhoz vitte megőrzés végett s lakásában csakis nagymennyiségű ékszereit tartotta. Ezek az ékszerek mind Balassa ajándékai voltak. Karácsonykor egy garnitúra pompás ezüst-evőeszközzel lepte meg kedvesét, ugyanekkor egy drága smyrna-szőnyeget is vett neki.

Mezei Ágnes több ízben említette, hogy öreg barátjánál, H. . . i nyugalmazott államhivatalnoknál egy vasládába zárva 8000 forint megtakarított pénze van, amelyet bőkezű gavallérjától, Balassa Ferencz főpénztárostól kapott ajándékba.

Időközben Mezei Ágnes Balassa révén megismerkedett ennek több előkelő barátjával, egy V. Elemérel és L. gyárosnak a fiával és ezekkel is viszonyt kezdett. Természetesen titokban ment a dolog, hogy Balassa meg ne tudja, de később egy véletlen mégis elárulta kedvese csapodárságát. L. gyárosnak a fia 10 üveg pezsgőt küldött egy ízben ajándékba Mezei Ágnesnek. A nő a pezsgőket a szekrény alsó fiókjában rejtgette. Balassa féltékenységénél fogva rendszeren átvizsgálta az összes szekrényeket és így ráakadt a pezsgőkre. Ezután olyan jelenet következett, amely már botrányszámba mehet.

Ezek a dolgok annyira megbotránkoztatták lakásadónőjét, hogy április 26-án reggel röviden kiadták neki az utat. Csak hosszas könyörgéseire és rimánkodásaira engedték meg, hogy májusig a lakásban maradhasson, mivel akkorra várta, hogy barátja lakást rendezett be részére.

A sikkasztás napján délután Mezei Ágnes együtt ment fel Balassával az Ipar- és kereskedelmi bankba. Ez a körülmény arra enged következtetni, hogy Balassa az elsikkasztott 29.000 forintot csakis kedvesének adhatta át. Mezei Ágnes, kinek jelenlegi lakása Bezerédy-utca 9. szám III. emelet 20. szám, azután a délutáni vonattal kiutazott Zebegénybe, ahol mostanság öreg barátjának villájában nyaral.

Ezeket vallották és adták jegyzőkönyvbe ma délelőtt Karácsonyi kapitány előtt.

Karácsonyi megállapította, hogy Mezei Ágnes nyilvántartásba bejegyzett nő, akinek erkölcsösen üzelmeiről a rendőrségnek már régóta tudomása volt. A kihallgatások után azonnal detektívek mentek Zebegénybe, hogy házkutatást tartsanak Mezei Ágnes öreg barátja lakásában.

Az özvegy csókja.

Páris, június 25.

Carrara gombatenyészőt, aki mult év decemberében a legkegyetlenebb módon ölte meg Lamarret, a „Comptoire d'Escompte” pénzbeszedőjét, utolérte a büntető igazságszolgáltatás keze. Ma hajnalban négy órakor érte fejét az „özvegyasszony csókja”, ahogy a párisi népnyelv a guillotine csapását elnevezte.

Alig egy hónapja, hogy az elítelt rablógyilkos kegyelmi kérvényét a legfelsőbb fórum elvetette és tegnap délután értesítették, hogy a halálos ítéletet ma végre fogják rajta hajtani.

Cochefort, a párisi rendőrség feje jelent meg nála a „La Roquette”-börtönben, hogy előkészítse a halálra.

Noha már tegnap este tudta ezt az egész város, hajnalban, a kivégzésnél mégis csak kevesen jelentek meg.

Éjfél után egy órakor érkeztek meg azok a kocsik, melyek a guillotine-t a közönség elől elzárták. Valamivel később a rendőrség emberei is megjelentek, akik a fogház környékét foglalták el. Egy óra után megjöttek a lovas gárdisták, egy félórával később pedig az „özvegy”, a guillotine is, óriási szekéren. „Páris ura”, Deibler, a segédei segítségével egy-kettőre fölláttotta a vérengző alkotmányt . . .

Az eső pedig egyre zuhogott . . .

A rendőrség és a bíróság hivatalnokai ekkor elmentek Carraraért a börtönbe. Az elítelt mélyen aludt. Négyszer-ötször is föl kellett rázni, míg fölébredt.

Ekkor így szólt hozzá a bíróság kiküldötte: — Carrara, a legfelsőbb ítélőszék elvetette az ön kegyelmi kérvényét. A verpad készen áll. Induljunk!

— Lehetetlen! Szólt az elítelt hebegve.

— Szomoruan bár, de teljesítenem kell kötelességemet, a törvény nevében tett kijelentésem igaz. El kell önt vinnem a vesztőhelyre.

— Gyónni akarok. Könyörgött az elítelt.

Behívták Valadier abbát, a börtön lelkészét, akinek Carrara meggyónt.

— Rumot kérek még, szólt, de sokat.

Hoztak neki rumot is. Három pohárkával megivott, aztán fölvezették egy szobába, ahol Deibler lenyirta a haját. Mikor odaállították a guillotine elé, artikulálatlan hangok törtek ki mellől. Az

abbé megtámogatta, hogy el ne essék, aztán megáldotta. Ezután a püspökök vállára tették a kezüket. Az elítelt kétségbeesetten vélekedett. Mikor látta, hogy ellentállása hiabavaló, odaszólt az abbénak:

— Még egyszer megcsókolnám a feszületet!

Az abbé odanyújtja neki a keresztet. Erősen szorongatta a szívéhez, majd elárasztotta csókjával. Mikor visszaadta az abbénak, a legények megfogták s most már ellenkezés nélkül állították magát a verpadra. Aztán megfogták a fejét és a bárd alá nyomták.

A közönség roppant nagy izgatottsággal nézte a procedurát, többen oda sem mertek nézni.

A bárd lecsapott... Hatalmas vérsugarak szöktek ki a megcsókolott, vonagló testből, a fejből meg csöndesen folydogált a kosárba a meleg, piros életnedv... Az arc rettenetes grimaceokat vágott. Aki látta, soha életében el nem felejté ezt a retentő ábrázatot.

Az utca kövén nagy darabon küzdött a vér fölszálló párja, a mégegyre zuhogó esővízzel. A törzset és fejet fölrahták egy szekérré, amelyet zsandárok kísértek el az ivryi temetőbe, a kivégzettek nyugvóhelyére. A temetőben koporsóba akarták tenni, de a koporsó készítésére, mivel elítéltnék szánták, nem sok gondot fordítottak és keskenyre csinálták. A hivatalos személyeknek végig kellett nézni, hogyan metszi be zsebkésével a sírásó a holttest egyik karját, hogy beleférjen a szűk koporsóba...

A gonosztevőt tehát elérte méltó büntetése. Elrettentő példájának lesz talán néhány hétre hatása a bűnös hajlamu emberekre, de mire a gyöp kiveri a sírját, bemohosodik az emlékezete is.

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

* „A száraz kenyér.” A városligeti szinkör legközelebbi ujdonsága Karlweiss „Száraz kenyér” (Das grobe Hemd) című színműve lesz, amelyet Kabos Ede fordított és amely a bécsi Volks-theaterben nagy sikert aratott.

* A budai szinkör új primadonnája. Krecsányi igazgató Áldor Juliskát, a kolozsvári nemzeti színház tagját, július elsejétől operette- és népszínmű-primadonnának szerződtette. Áldor Juliska csak a minap is nagy sikert aratott a Magyar Színházban, ahol a „Gésák” Mimóza szerepében lépett fel. Az új primadonna július 3-án lép fel először a „Mária bátyja”-ban.

* Dr. Irving. Sir Henry Irvinget a cambridgei egyetem megválasztotta tiszteletbeli doktornak. A hírneves színész a nevezett egyetemen előadást tartott a drámai művészek társadalmi helyzetéről a múltban és a jelenben. Érdekes módon csitálta III. Eduárd és Erzsébet királynő rendeleteit, amelyekben a színészeket egy rangba sorozták a csavargókkal és kegyetlen büntetéseket (testi fenyítéket stb.) mérnek rájuk.

* Londoni premiére. A Prince of Wales színházban múlt héten Maeterlinck-nek, a belga színművésznek „Pelleas és Melisande” című ötfelvonásos „tragikus románcz”-át adták elő. A darab nem tett szert a legszomorubb jeleneteket hol a páholyokból, hol a földszintről egy-egy gunyos megjegyzés zavarta meg. A Maeterlinck hőbortjai tehát a józan angol közönségnek sem kellenek.

FŐVÁROS.

(Uj honpoigár.) Nemesbányai báró Hammer Hamar József Viktor ma a polgármester előtt letette a magyar honpolgári esküt. Ezután kétszáz forintot adott a szegényeknek.

(Három havi fizetés előleg fejében.) A tanács személyi ügyosztálya szabályrendeletet dolgozott ki, amely szerint a tisztviselők kamattalan előleget kaphatnak a községi pénztárból. A pénzügyi és gazdasági bizottság mai ülésén hosszabb tárgyalás után elfogadta a szabályrendeletet. Eszerint a főváros összes tisztviselői és alkalmazottai három hónapra fizetésüket kaphatják meg előleg czimén. Az előleget husz hónap alatt kell törleszteniük. Virava József különvéleményt adott be, hogy a szabályrendelet tárgyalását halasztásuk el az öszre, mert egyszerű hallás után az ilyen fontos ügyet komolyan elintézni nem lehet.

(A zárószámadás.) A pénzügyi és gazdasági bizottság ma délelőtt tárgyalta a főszámadásokat. Egy negyed óráig se tartott a tanácskozás: helybenhagytak mindent ugyszólván kifogás nélkül. A bizottság először is a póthitelek felhasználását kifogásolta és azt javasolja, hogy a póthitelekkel ezentul mindig külön kimutatásban számoljanak el. Az 1897. évi zárószámadásban található 932.911 forint felesleg felhasználására nézve a bizottság azt akarja, hogy a fölsőlegből első sorban az 1898. évi budgetben mutatkozó 217.583 forint hiányt fedezzék, másodsorban pedig az 50 millió kölcsön alaphoz az Aréna-ut burkolására vett 37.625 forint előleget térítsék meg, amelyet az idei budgetbe kellett volna fölvenni, de abból kimaradt. A még fennmaradó 677.705 forint a kövezési függőkölcsön terhére fölszedett előlegekből fizetendő. 853.184 frt ez összesen, amelyből tavaly 501.699 forintot már el is költötték és így a fölsőlegből mi sem marad. A községi alaphoz 1.370.929 frttal kitüntetett pénztári maradványt megvizsgálva, a bizottság arról győződött meg, hogy az összegből 1.286.390 forint a kórházi alapokkal, 8155 forint a lipótvárosi templom építési alappal, 426 forint pedig a végrehajtási alappal szemben fennálló követelésből áll és így a pénzkészlet csupán 75.956 forint. Megjegyzi, hogy a kórházi alapokat terhelő 1.286.390 forint követelésből husz év óta fölmerült s fölhalmozódott hiányokra eső 425.000 forint, valamint a vidéki törvényhatóságoknak az 1875. évet megelőző időből eredő tartozásai már most is behajthatatlanoknak tekintendők.

A bizottság megállapította, hogy sok tételnél az előirányzatokhoz képest nagyobb túlkiadás merült föl a nélkül, hogy a tanács a túlkiadásra akár póthitel, akár utólagos közgyűlési jóváhagyást kért volna. A bizottság ezt nem helyesli s javasolja, hogy a számviteli rendszer revíziójával kapcsolatosan a túlkiadás körül való eljárás szabályoztassék.

A vízvezetési rendes kiadásoknál is volt túlkiadás és pedig 140.398 forint s ebből 23.234 forintot ideiglenes személyzeti kiadásokra számoltak el, amit a közgyűlésnek okvetlenül be kellett volna a jelenre. Volt még más jeles dolog is. A vízvezetési igazgató vízmérők beszerzésének mellőzésével azokat bérelte a nélkül, hogy arra a közgyűlés engedelmét kérte vagy a szerződést beterjesztette volna.

VIDÉK.

* (Beszámoló.) Zeyk Gábor országgyűlési képviselő tegnap választókerületében, Vizaknán, beszámolót mondott, melyben az utolsó két év parlamenti működéséről beszélt a választók nagy tetszése mellett. Beszélt még Török Bertalan és Szöcs Pál képviselők. Este Zeyk tiszteletére banketet rendeztek. — Meskó László békési képviselő tegnap szintén beszámolót tartott, amelyet választói tetszéssel fogadtak.

* (Uj állások Szabolcs vármegyénél.) Perczel Dezső belügyminiszter Szabolcs vármegye felterjesztésére három új állás rendszeresítését engedélyezte. Egy szolgabírói, egy aljegyzői és egy irnoki állást rendszeresítenek. Az irnokot a vármegye főispánja nevezi ki, a szolgabírói és az aljegyzői állást a legközelebbi vármegyei rendes közgyűlésen töltik be választás útján. A két utóbbi állás helyettesítéséről a főispán gondoskodik. A miniszter az új tisztviselők fizetését már július elsejétől engedélyezte.

TÖRVÉNYKEZÉS.

— A zsebelyi mérgezések. Temesvári tudósítónk táviratozza: A zsebelyi ismert mérgezési pörben az igazságügyi orvosi tanács eldöntése ma érkezett le a temesvári törvényszékhez. Az orvosi tanács Szigeti és Lichtscheindl törvényszéki orvosok véleményét helybenhagyta és megállapította a vádlottak teljes beszámíthatóságát. Az ügyészség most fogott hozzá a vádindítvány megszerkesztéséhez, a végtárgyalásra azonban szeptember előtt aligha kerül a sor.

— Vége! A kiállítás jegybírói által Morzányi Károly, Mandel Károly és Spitzer József ellen indított bűnpör végre valahára lekerül a napirendről. A törvényszék tudvalevőleg vád alá helyező határozatot hozott a Berli és Ollendorf vállalkozók által megújított pörben. A királyi tábla megszűntette a további eljárást s a királyi kuria Sélley Sándor bíró előadása mellett helybenhagyta a tábla megszüntető határozatát.

— Az erdőközli ribillió. A legutóbbi képviselőválasztáskor a breznóbányai kerületben két jelölt állott egymással szemben: Csipkay vármegyei alispán, a szabadelvű párt jelöltje és Burján rózsahegy-i orvos, a néppárt jelöltje. A választás napján, 1898. évi október 18-án, a néppárti választóknak egy nagy tömege megrohanta a szabadelvű választókat s formális csatát vívott velük. A néppártiak ezután tömegesen Erdőtelekre mentek, hogy a zsidókat, a bírót és a papot, akik liberális emberek hírében állottak, agyonverjék. A zsidók ablakait betörték s Kurityák Mihály bíró házáat lerombolták. A bíró családjával egy szénaboglyába rejtőzött s csak így menekült meg a fanatizált néppárti választók elől. A csendőrök szétesztésre hívták fel a tömeget, ez azonban középúrral felelt. A főkolompós, Stabur Mukin Mátyás egyre biztatta a tömeget:

— Ne ijedjete meg a magyar tatároktól! Csak nekik! Előre!

A néppártiak erre a csendőröknek estek, akik kenytelenek voltak sortűzet adni, mire két ember meghalt s vagy tizenötön súlyosan megsérültek. Ilyen előzmények után került az ügy a beszercebányai törvényszék elé, mely Stabur főkolompóst másfél évi börtönrre ítélte, a többi negyvenhét vádlottat pedig 3—8 hónapra ítélt. A királyi tábla, mely Stabur büntetését két esztendőre felelt, a többi vádlottakra kimért büntetést pedig helybenhagyta.

Szabados az esküdtzék előtt.

Szabados Sándor joghallgató, akit a rendőrség a szocialista üldözések alkalmával kitiltott a fővárosból, ma végre megjelenhetett az esküdtbíró-ság előtt, miután a rendőrségtől két napra salvus conductust kapott. Az ügyészség Szabados a „Népszava”-ban „A haza megmentői” czímmel megjelent cikke miatt fogta perbe, osztálygyűlöltre való izgatás czimén. Az esküdtzékben terem a zsufolásig megtelt közönséggel, és különösen Szabados elvtársai közül voltak sokan jelen. A tárgyaláson Lenk Gyula elnökölt és első sorban a vádlottat hallgatta ki.

Szabados Sándor előadta, hogy nőtlen, joghallgató, a kiutasítás óta komáromi lakos. Az egyetemre be van iratkozva és rendes hallgató.

Előki: Volt-e már büntetve?

— Kétszer. Először a Kossuth-gyász idején ötven forintra, mert kifiztem az Operaházra a gyászlobogót.

— És másodizben?

— Százötven forintra tüntető ujságolvasásért és kihívó cigarettázásért. (Derűtség.)

— Hát ez mi?

— Én nem ismerem ezt a fogalmat, de a rendőrség így minősítette a vétkeket. (Nagy derűség.)

Szabados ezután beismerte, hogy ő írta a kérdéses cikket, amelyet egyenesen a nyomdába küldött.

A lefoglalt lappéldányokból nyolczat küldtek be a bírósághoz. Dr. Káldor védőügyvéd előadta, hogy az ügyészség aminozitással járt el, mert a „Népszava” cikke másnap szösz szerint megjelent a „Függetlenség”-ben, de ezt a lapot nem perelték be. Kéri ezt a lapot az esküdtzéknek átadni. A bíróság azonban ezt a kérelmet visszautasította.

Szabados az ügyész kérdésére kijelenti, hogy 1892-ben lett egyetemi hallgató és az alapvizsgákat letette.

Ügyész: Mikor lépett a szocialistákkal összeköttetésbe?

— Mikor arra a tudományos meggyőződésre jutottam, hogy a szocialista elvek feltétlenül igazságosak.

— Tagja ön a pártvezetőségnek is?

— Nem vagyok.

— Miből élt jogászkorában? Vagyonosak-e a szülei?

— Eleinte segítettek a szüleim, de utóbb, mikor már tollammal megkereshettem kenyeremet, magam mondtam le arról.

— Mi most az élethivatása, dolgozik-e lapnál vagy irodában?

— Egyik helyen sem.

— Mi indította arra, hogy a szocialisták közé lépjen, mi adott erre impulzust?

— Beláttam, hogy csak a munkások teremthetik meg az új világrendet a más nem segít rajtuk.

— Vannak-e más egyetemi hallgatók is, akik önnel tartanak?

— Vagy százötvenen?

Mandelló Hugó esküdt: Miért utasította őnt ki a rendőrség?

— Az operai gyászszólóért, meg azt mondta a rendőrség, hogy sokat tartózkodom a külföldön, hát nem ellenőrizhet; persze most, hogy kintasított, jobban ellenőrizhet. (Derültség.)

A bizonyítás ezzel véget ért s a vád és véd-beszédek után még Szabados beszélt hosszasan és tudományos alapon fejtegette a szocializmus tanait és visszautasította azt a vádat, hogy a szocialisták pénzért dolgoznak. Ez olyan léha vád, hogy méltóságán alólnak tartja felelni rá.

Elnök: Ezért a kifejezést rendreutasítom. A vádlott még elmondta, hogy most katonai szolgálata előtt áll, mentse őt fel, mert rossz ajánló levél lesz részére az elítélés.

Vagy félórai tanácskozás után Hegedűs Károly, az esküdtszék elnöke a következő verdiktet hirdette ki:

Az esküdtek 7 szóval 5 ellen a cikket igazgatónak nyilvánították, de 6 szóval 6 ellen Szabados nem vétke senek mondták ki. Erre a sajtóbírószék is felmentő ítéletet hozott s a kincstárt 50 forint védői díj fizetésére kötelezte.

A felmentett vádlottat elvtársai erősen meg-éljenezték, nagyobb tüntetés azonban nem volt.

Féltékenységből.

Szerelmi drámát tárgyalt ma a budapesti törvényszék. A dráma hőse Dezsőfi Dezső 18 esztendőes kereskedő, aki belészeretett Reinhardt Anna varrólánnyba. Ez azonban nem szívesen hallgatta szerelmi ömlengéseit és érzéketlen maradt a fiatal ember amaz ígéretére is, hogy majd feleségül veszi őt. Dezsőfi nagyon elkeserítette ideálja közönysége és amikor meghallotta, hogy Reinhardt Anna mást szeret, elhatározta, hogy megöli a leányt, aztán önmagát pusztítja el. Vásárolt egy ócska revolvert, aztán rálesett a varróleányra s midőn az alagut-utcán észrevette, négyzerrelőtt. Három golyó célzott tévesztett, a negyedik karján sebesítette meg a leányt. Ezután maga ellen fordította az ócska revolvert, de az csütörtököt mondott. Dezsőfi ellen gyilkosság bűntettének kísérlete miatt indították meg az eljárást.

A mai tárgyaláson Haupt Albert bíró elnökölt; a vádhatóságot dr. Magyar királyi alügyész képviselte, a vádlottat dr. Brachfeld Hugó védte.

A végtárgyalást Dezsőfi kihallgatásával kezdők meg.

Az elnök: Bűnösnek érzi magát?

Vádlott: Igen.

— Hogy történt a dolog?

— Reinhardt Annának körülbelül egy évig udvaroltam. Januárban észrevettem, hogy elhidegült tőlem. Elkeseredésemben elkezdtem inni s februárban, amikor a bátyját elkísérte a péküzletbe, rálöttem. A nő eltántorodott s a falnak támaszkodott. Ekkor eléje kerültem s a mellének szegeztem a fegyvert. A nő fölsikoltott s futni kezdett. Én utána futottam s még vagy háromszor rálöttem.

— Maga öngyilkosságot is akart állítólag elkövetni?

— Igen, a második lövést magamnak szántam, de a pisztoly nem sült el.

— Ez valószínűtlen. Ön a második lövést is a leányra irányozta.

— Én csak az igazat mondom.

— Önnek eredetileg más terve volt.

— Igen. Ugy terveztem, hogy a hídon fogom agyonlőni azt a nőt, én pedig beleugrom majd a Dunába.

— Miért változtatta meg ezt a tervet?

— Mert előbb találkoztam Reinhardt Annával. Aztán nagyon ingerült voltam.

— Miért?

— Mert nem szeretett.

Ezután a fegyverszakértőt hallgatták ki. Véleménye szerint a revolver lövőképessége elég jó. Rövid távolságból ölére is alkalmas.

Reinhardt Anna kihallgatására került a sor. Azt vallja, hogy Dezsőfi egy esztendeig járt hozzá s házasságot ígért neki. De ő nagyon néhezelt rá.

Az elnök: Miért?

A panna szós: Egy pletyka miatt.

— Volt önök között valami szóváltás?

— Soha.

— Nem fenyegette őnt a vádlott?

— Nem.

— Meddig volt beteg?

— Két hónapig.

— Van valami kártérítési igénye?

— A gyógyítási költségeket kérem.

— Mennyi az?

— Harmincz forint.

— Tudta-e azt, hogy a vádlott szerette őnt?

— Tudtam?

A bizonyító eljárás befejeztével a közbűlő gyilkosság bűntettének kísérlete miatt kérte Dezsőfi megbüntetését.

A védő azzal érvelt, hogy a vádlott viselkedése nem vall józan elmére, bár az orvosszak-értők teljesen beszámíthatónak mondják. Az kétségtelen, hogy Dezsőfi cselekedetében hiányzik a nyugodt megfontolás s így legrosszabb esetben csak szándékos emberölés kísérletéről lehet szó.

A törvényszék a vádlottat gyilkosság kísérlete miatt három évi fegyházra ítélte. Az elítelt főlebbezett.

SPORT.

— A német derby. Tegnap a viharok következtében megszakadt távirati összeköttetés miatt a hamburgi derby eredményét csak röviden közölhetjük. A futam lefolyásáról most a következőket írhatjuk. A németek újból egy szerencsés véletlennek köszönhetik, hogy a nagy tenyészdíj náluk maradt. Habenichts csak erős küzdelem után nyak-hosszal győzhetett Maikönig ellen s ez eredmény is Martin jockey ügyességének tulajdonítható, aki az utasítás ellenére folyton a veszedelmesnek látszó magyar lovak mellett foglalt helyet. Maga a futam rendkívül izgalmas volt, különösen a végküzdelemben, ahol Maikönig, Doria, Habenichts és Vollmond egymás mellett küzdöttek. Leírhatatlan az az ijedség, amely a németeket elfogta, mikor az idegen színű dresszeket látták a tribünök előtt az élen, hanem annál nagyobb volt a lelkesedés, amikor Habenichts a külső pályán hatalmas speeddel istálló-társas segítségére sietett s a cél előtt nyak-hosszal mentette meg a díjat. Doria, mely kissé későn jött a versenybe s a startnál is hosszakat vesztett, háromnegyedhosszal volt harmadik, Vollmond pedig félhosszal negyedik, aztán Slusohr. A verseny előtt gróf Lehdorf Vollmond-ot deklarálta nyerőnek. Lassu iramban indult el a mezőny Gadosch vezetésével, mely mögött Slusor, Vollmond, Nicosia, Guduna I., Altgold, Golm, Habenichts, Maikönig, Első, Doria, Gadosch csakhamar visszasett s helyette Slusohr került az élre nyomában Vollmond, Maikönig, Habenichts, Gudrun, Nicosia, Doria, a többi egy csomóban hátul. Negyszáz méterrel a cél előtt Vollmond vezetett Maikönig, Doria és Habenichts előtt. A távoslopnál a négy kivételével minden ló verve volt. Izgalmas finish keletkezett az említettek között s csak a célnál sikerült Habenichtsnek Maiköniget elhagyni. A magyar nevű Első utolsó volt. Totalisateur: 5 : 6. Helyre: 25 : 77, 73 és 51.

— Hatszázszoros osztalék. Ilyen kvótát fog kifizetni egy bécsi bookmaker egy budapesti szerény igényű fiatal embernek, ha Bogdány megnyeri az őszzel futandó Ausztria-díjat. Az illető ugyanis még a télen egy halmozott fogadást kötött. Mindig az alagi- és királydíjra, Habenichts a német derbyre és Bogdány az Ausztria-díjra volt a fogadás tárgya. Habenichts győzelmével a fogadás aktuálissá vált, csak még Bogdány van hátra, melynek nagyobb győzelmi esélye van, mint Habenichtsnek volt a tegnapi derbyben.

NYILT-TÉR.

Nagy bolthelyiség

a József-körut legélénkebb helyén f. é. augusztus hó 1-ére

kiadó.

Czím a kiadóhivatalban.

KÖZGAZDASÁG.

Közgazdasági táviratok.

Frankfurt, június 27. (Esti 6tőzsdé.) Osztr. hitelrészvény 305.50. Déli vasut 69¹/₂ Osztrák-magyar államvasut 310.25. Az irányzat csendes.

New-York, június 27. (C. T. B.)

	június 27. cents	június 25. cents
Buza júliusra	79	79
„ szeptemberre	72	72
„ decemberre	72 ³ / ₈	72 ¹ / ₂
Tengeri júliusra	36 ³ / ₄	37 ¹ / ₂

Chicago, június 27. (C. T. B.)

	június 27. cents	június 25. cents
Buza szeptemberre	67 ¹ / ₄	66 ¹ / ₄
Tengeri szeptemberre	32 ¹ / ₄	32 ¹ / ₂

Ipar és kereskedelem.

Uj raktár-részvénytársaság. A magyar királyi államvasutak igazgatóságának kezdeményezése folytán a magyar leszámítoló és pénzváltó bank Dorottya-utcai helyiségében tegnap délután 4 órakor Mándy Lajos miniszteri tanácsos, mint a kereskedelemügyi magyar királyi miniszterium által delegált miniszteri biztos jelenlétében Pekár Imre vezérigazgató elnöklése alatt tartott közgyűlésen: „Fiumei nyilvános raktár“ czég alatt egy új részvénytársaság egy millió korona teljesen befizetett alaptőkével alakult meg. Az alakuló részvénytársaság célja a fiumei kikötő fejlődésének előmozdítása érdekében Fiumében nyilvános raktári intézmény létesítése és a raktári üzletnek a magyar királyi államvasutaktól szerződéssel biztosított raktártelepeken való üzembe tétele és folytatása. Megválasztattak az új társaság igazgatóságába: Csöke Ferencz miniszteri tanácsos (Fiume), Maderspach Sándor (Fiume), Marx János, a magyar királyi államvasutak igazgatója (Budapest), Milcénich Péter polgármester helyettes (Fiume), Neumann Frigyes (Budapest), Pekár Imre (Budapest), Pralács Gyula, a magyar királyi államvasutak felügyelője (Budapest), Smoquina Antal Ferencz, a fiumei kereskedelmi és iparkamarai titkár; a felügyelő bizottság tagjaivá pedig: Adamich Lajos, dr. Beck Marcelz, Marsik János, dr. Neumann Károly és Schuler Imre. Az új igazgatóság a nap folyamán tartott szervező ülésen elnökévé Csöke Ferencz miniszteri tanácsost, a Fiumei tengerészeti hatóság elnökhelyettesét választotta meg. Ezen új társaság megalakítása által a magyar királyi államvasutak igazgatósága részéről teljesített a fiumei érdekelt köröknek azon évek óta hangoztatott kívánságuk, hogy a fiumei vasuti és tengerészeti raktárak és területek kezelése egy kizárólag raktározással, illetőleg a raktározási üzlet forgalmához szükséges teendőkkel foglalkozó vállalatra bízassék.

Papirgyárosok gyűlése. Az osztrák-magyar papirgyárosok egyesülete ma tartotta Bécsben 25-ik közgyűlését. Kink elnök ez alkalomból ünnepi beszédet mondott, amelyben áttekintést nyújtott az egyesület 25 évi működéséről, kifejezte azt a reményét, hogy az egyesület különféle postulatumai nemsokára megvalósulnak és sajnálatát nyilvánította, hogy Ausztriában egy nagy könyv- és hírlapkiadó vállalat sem tudott föllendülni.

Az osztrák-magyar cukorgyárosok. Az ausztria-magyarországi répacukorgyárak központi egyesülete ma tartotta Bécsben közgyűlését. Báro Stummer elnök első sorban közölte, hogy az egyesület ő felsége uralkodói jubileuma alkalmából a tisztviselők nyugdíjalapja javára 500.000 forintot adományozott. Az évi jelentés konstatalja, hogy a cukoripar helyzete az utolsó közgyűlés óta inkább rosszabbodott, semmint javult, aminek oka főképp a világgiacon uralkodó versenyviszonyokban, de különösen a német birodalomnak egyre jobban felvirágzó cukor-iparában keresendő. A jelentés megemlékezik ezután a cukorprémiumok eltörlése ügyében Brüsszelben június 7-én összeült értekezletről, amely, mint előre látható volt, rosszul lepezett kudarczczal végződött. Megemlékezik továbbá a jelentés a fennálló cukoradó-törvényeknek a ki-egyezési javaslatokhoz tervezett megváltoztatásáról és kifejti, hogy a sacharin, valamint a többi mesterséges édesítő anyagok korlátlan forgalma ellen a múlt évben megindított akció teljes sikerre vezetett. Az egyesület folyamatba tette a kellő intézkedéseket arra is, hogy a cukoripar a párisi világiállításán méltóan legyen képviselve. Végül az elnök áttekintést nyújtott az osztrák cukoripar fejlődéséről 1848-tól 1898-ig és hangsúlyozta, hogy a feladat az, hogy minden módon arra törekedjünk, hogy ugyanoly minőségű cukorrépat termeljünk, mint Németország.

Szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávésszolgálatok országos nyugdíjgyűlése. Ez egyesület St. d. l. e. Károly elnöklése alatt legutóbb tartott igazgatósági ülésén bejelentették, hogy a nyugdíjgyűlésnek az országos központi takarékpénztárnál folyószámláján levő 3896 forint 52 krajczárral együtt alapítványokban 4600 forint, szákegyletek hozzájárulása után 31.776 forint 44 krajczár, összesen tehát 40.272 forint és 96 krajczár vagyonra van. Az igazgatóság elhatározta, hogy az adományozóknak az alapítói oklevelek elkészültéig is köszönetet szavaz, egyben pedig felkéri az alapító egyleteket és egyeseket, hogy az általuk felajánlott összegeket mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Kőbányai sertésspiac, június 27. Magyar elsőrendű: Öreg nehez (páronként 400 kilogrammon felüli súlyban) — krajczárig. Közép (páronként 300—400 kilogramm súlyban) — krajczárig. Fialat nehez (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 57—57½ krajczárig. Közép (páronként 251—320 kilogr. terjedő súlyban) 59—59½ kr. Könnyű (páronként 250 kilogr. terjedő súlyban) 59—60 kr. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kilogr. felüli súlyban) 59—59½ krajczárig, közép (páronként 240—260) kilogramm súlyban) 58½—59 krajczárig. Könnyű (páronként 240 kilogramm terjedő súlyban) 58—58½ krajczárig. Sertéslétszám: 1898. június 25. napján volt készlet 45.715 drb, június 26-án felhajtott 65 drb, június 26-án elszállított 553 darab, június 27-én maradt készletben 45.227 darab. A bizott sertés üzletirányzata kellemes.

Bécsi vágómarhavásár, június 27. Felhajtott a mai vásárra 3111 darab magyar, 963 darab galicziai, — darab bukovinai, 820 darab német, összesen 4899 darab szarvasmarha, ezek közt volt 3588 darab hizó marha és 1316 darab sovány marha. A kisebb felhajtás dacára a forgalom nem volt élénk és az árak csak 50 krajczárral emelkedtek. Jegyzések 100 kilonként élősúlyban: Magyar hizóörök 26—33 frt, prima 36 frt, galicziai hizóörök 28—34 frt, német hizóörök 29—36 frt, prima 39 frt, kivételesen 40½ frt, alárendelt minőség 21—25 frt, bika és tehén 22—34 forint.

Budapesti juhvásár, június 27. A mai vásárra felhajtottak 722 drb. hizalt ürüt, 280 feljavított juhot, 133 drb kisorolt juhot, 65 drb kiverő juhot, összesen 1200 darabot. — Napi árak: Hizalt ürű 20—23 forint páronként, 25 forint 100 kilonként, feljavított juh 17—19 forint páronként, 21—22 frt 100 kilonként, kisorolt juh 15—17 forint páronként, 21—22 forint 100 kilonként, kiverő juh 16 forint páronként, 20 forint 100 kilonként. A birkavásár lanyha volt.

Pénzügy.

Az új osztrák jövedelmi adó. Az osztrák pénzügyminiszterium előtt sok helyről azt az óhajtatást fejezték ki, hogy a személyes jövedelmi adókötelesek, akiknek személyes jövedelmi adóját az adóbevallástól eltérőleg vetették ki, az esetenként való felebbezés megokolhatása végett felvilágosítást nyerjenek, hogy mely források alapján vették a jövedelmet magasabbra, mint ahogy az adóbevallásban volt, vagy egyáltalában az egyes forrásokból milyen magasban állapították meg a jövedelmet. A pénzügyminiszterium erre vonatkozólag elrendelte, hogy az adókövető hatóságok ezeket, valamint a megengedett adólevonásokat illető, illetőleg azt a felvilágosítást, hogy a jövedelmet az adóköteles egész vagyonai állapota, fogyasztása stb. alapján állapították meg, a kellőképp igazolt feleknek, illetőleg azok képviselőinek adják meg. Ennek nemcsak akkor kell megtörténnie, ha ily értelmű formális kérvényt adnak be, hanem az ügyvitel egyszerűsítésének érdekében rövid úton akár szóval, akár rövid írásbeli kivonathoz is meg kell adni e felvilágosításokat. Meggátolandó, hogy olyan adókötelesek, akik a fizetési meghagyást e rendelet megjelenése előtt kapták kézhez, kedvezőlenebb elbánásban részesüljenek, mint azok, akiknél a kézbesítés csak később történik. A hatóságok utasítatnak, hogy olyan felebbezéseket, amelyeket nem később mint 45 nappal e rendelet megjelenése után adnak be, akkor is érdemleges tárgyalás alá vonjanak, ha azok a fizetési meghagyás kézbesítésétől számítva már elkésve érkeztek volna is be. A becslési liststromba való betekintés azonban nem engedtetik meg.

Közlekedés.

Magyar északnyugoti helyiérdekű vasút. E részvénytársaság tegnap tartotta rendes évi közgyűlését, melyen az igazgatóság jelentése a lefolyt építési évről és különösen arról, hogy a vasut Nyitra-tól Kuttig már teljesen kiépült és ezzel az Auspitz Gyula vállalkozó cég által be nem fejezett vonalrészek is a forgalomnak átadottak, tudomásul vétetett. Ep oly meglepéssel fogadta a közgyűlés az igazgatóságnak azt a jelentését, hogy a Lundenburgig terjedő folytatódó (osztrák) vonalrész kiépítésének minden elvi akadálya el van hárítva,

ugy hogy csak rövid idő kérdése immár, hogy ezen az érdekelt vidék közgazdaságára nézve fontos vasúti összeköttetés létesüljön. Végül pedig a közgyűlés a jablonicz-brezovai szárvonal kiépítésére szükséges tőke beszerzése végett az alaptőkének indítványozott felemelését elhatározta.

BUDAPESTI GABONATÖZSDE.

Budapest, június 27.

„Zárunk, urak, zárunk!” A tőzsde alkalmazottai egyre azt kiabálták stentorhangon ma este a börzetafogok sűrű csoportjába, de csak nem akart szétoszolni az izgatott embertömeg, folyton akadt még egy-egy contremineur, aki éjjeli nyugalma biztosítandó, fedezni kívánta a köteseit.

A szeptemberi buza 9 forint 18 krajczáron zárul, az utótőzsdén tehát körülbelül harmincz krajczárral magasabb árfolyamon, mint szombat este. A kilenczes „kikezdésére” ilyformán nem találkoztak vállalkozó szellemű börzianerek.

Épenséggel nem és pedig állítólag azért nem, mert tikkasztó hőség volt és mert a déli megyékből híre érkezett, hogy a kalászkokban temérdek a siket szem. Persze ily előre nem látható dolgokra, hogy például június 26-án meleg legyen, senkisémm volt előkészülve. Igaz, hogy hűvös idő esetén és ha siket szemek helyett vak szemekről szólnak az értesítések, az árak valószínűleg szintén emelkedtek volna, mert mindez ugyszólván csak kifogás, a hausse tulajdonképeni oka az, hogy a contremine tudatára éhredt annak, mikép a kilencz forint aluli árak mellett nem toborozhat össze híveket, ellenkezőleg e pontnál erős ellenáramlattal találkozik és így beadta derekát, meglehet, hogy csak egyelőre.

Nem első ballépése ez az idén a tőzsdének Ott a 11 forintos szeptemberi buzaárak idején dühöngött a szilárdság és nem egyszer utaltunk akkoriban arra, mikép fesztelen gondolkodásra tanuskodik, amikor az abnormis árak állandósulásáról álmodoznak. De amikor aztán a spekuláció átcsapott megint az ellenkező tizásba és a kilenczforintos ár lerombolásához hozzáfogott, erélyesen tiltakoztunk az ellen, rámutatva, hogy egy csapással még sem küszöbölődnek ki a múlt évi silány terméskövetkezményei.

A spekuláció elfelejti, hogy tavaly öt millió métermázsát kitevő buzaállománynyal mentünk át az új campagnebe, termelt pedig 24 millió, tehát együtt 29 millió métermázsánk volt. Az idén meg lesz — mondjuk — 33 millió métermázsá. Hát ez nem oly lényeges differencia.

Persze az idén Amerika önti majd a buzát. Jó, de hát tavaly is jó hozama volt az Unionnak és az idei termés végre is nincsen még bezsákolva.

Tehát csak lassan azokkal a hét forintos árakkal. Hadd csengjen most már a kasza, hadd zakatoljon a ceplőgép és ha majd aztán látjuk — és nem olvassuk a hivatalos jelentésből — hogy mennyit hozunk be és látjuk, miként alakul a kereslet, akkor majd nivellirozzuk az árakat — felfelé!

A többi terminusok közül a roza 20 krajczárt, a zab és tengeri 15 krajczárt nyert áraban.

Ami a készáruüzletet illeti, már hetek és hónapok óta olvassuk, mikép a malmok azon fáradoznak, hogy egészséges helyzetet teremtsenek maguknak és ezt úgy vélik elérni, hogy egyrészt nem vásárolnak buzát, másrészt „végeladást” rendeznek „mélyen leszállított árak” mellett lisztben és egyéb örleményekben. Bizonyos, hogy nem érheti a malmokat semmiféle szerencsétlenség, nem szenvedhetnek károsodást, akár lefelé, akár felfelé irányult üzleti konjunktura által, ha sem feldolgozott, sem feldolgozatlan árujuk nincsen és ha ennek fejében még szünetelnek is az üzemmél. Végre is a meghalt ember immunis minden testi baj ellen.

Ugy de tulajdonképen nem azért alapították a malmokat, hogy semmit se csináljanak és ha e telepek vezetőségei abban látják a helyes üzleti politikát, hogy télenek maradnak, akkor a malomigazgatói állások Magyarország legjobban dotált sinecuráihhoz tartoznak, ami nem csak az illető részvényesek dolga, mert eminens közgazdaság

érdekek fűződnek ahhoz, vajjon a fővárosi malomipar fontos missziója magaslatán áll-e, vagy sem?

Azt hisszük — és ezt már többször kiemeltük — hogy egy malomnak, ha hivatásának meg akar felelni, először is örölnie kell valamit és a sokat emlegett egészséges helyzet csak úgy áll be, ha minden körülmények között ki tudja kombinálni magának az örösi díjat és semmiféle extravaganciával nem tetszeleg magának a malom, sem a bevásárlásnál, sem az értékesítésnél.

A lisztgyárak például a múlt héten 82510 métermázsá lisztet expedáltak, buzából meg alig érkezett fel száz vagonrakomány. Hol van itt az arány? Persze, hogy ily körülmények között, ha csak némi lisztkereslet mutatkozik, amiut máris észlelünk élénkebb érdeklődést örleményeink iránt, akkor kapkodnak buza után, mint ma, amikor a megvett néhány ezer métermázsát egy negyed forinttal drágábban kellett megfizetniük, egy fél óra alatt tehát paralizálták majdnem az utolsó három hét árveszteségét.

Egyéb czikkekből alig volt forgalom.

Uj roszból elkelt néhány vagon szokvány minőségű, júliusi szállítással, 6 forint 90 krajczáron, Vadkert-Tázlán állomástól.

Tengeri keresett czikk, mivel a mai állapot szerint alig lesz jelentékenyebb felmondás, pedig a ma benyújtott júliusi engagement még elég jelentékeny.

E kötésekre nézve 5.12 krajczáros liquidációanalízis kurzust állapítottak meg.

Oláhországból már azért sem jöhet fel tengeri, mivel a dunagözhajózási társaságok eddigi, mintegy 35 krajczárt tevő refakciója július elsejével megszűnik.

Ma Liverpool egy pennys olesőbbodást, Páris 10 centimesnyi emelkedést, Berlin, London változatlan árakat jelzett.

I. Készáruüzlet.

Buzából elkelt mintegy 10000 métermázsá 25 krajczárral magasabb áron, roza és árpa üzletelen, zab változatlan, a kínálat gyér, tengeri szilárd, most már tiszavidéki árura is találkozni elegendés.

Előfordult készáru eladások.

Mennyiség mázsában	Arú ó vagy új	Faj	hektoliteren- kénti súly kilogrammban.	Álladási hely	ár netto 100 kilogr.-köt	készáru, vagy 3 óra
500	új	buza	76	tiszavidék	12.80	3h6
100	"	"	76	"	12.90	"
200	"	"	75	"	12.10	"
400	"	"	77½	"	12.90	"
100	"	"	74½	"	11.30	"
1000	"	raktár	76½	"	12.35	"
1400	"	"	74	"	11.95	"
1100	"	"	74	kevert	11.25	"
500	"	"	74	"	11.25	"
900	"	szerbiai	75½	transzitó	9.80	"
1000	"	"	75	"	9.75	"
2700	"	"	71½	"	8.55	"

Hivatalos készárujegyzések.

Arú	ó vagy új	Faj	hektoliteren- kénti súly kilogrammban	100 kilgr. készpénz- ára	hektoliteren- kénti súly kilogrammban	100 kilgr. készpénz- ára
Buza	ó	tiszavid.	74	11.75	75	11.95
			76	12.05	77	12.20
			78	12.35	79	12.50
			80	—	81	—
		pestvidéki	74	11.70	75	11.90
			76	12.—	77	12.15
			78	12.30	79	12.45
			80	—	81	—
		fehért.	74	11.75	75	12.—
			76	12.10	77	12.25
			78	12.40	79	12.50
			80	—	81	—
		román	75	9.60	76	9.85
roza		elsőrendű	70—72	—	—	—
árpa		takarm.	60—62	—	—	—
		szeszűz.	62—64	—	—	—
		sörfőzésre	64—66	—	—	—
zab		—	39—41	7.20	7.60	
tengeri		bánsági	—	5.15	5.20	
		másnemű	—	5.05	5.10	
ropcso	új	káposzta	—	—	—	
		másnemű	—	—	—	
köles		—	—	—	—	

II. Határidőzlet.

Előfordult határidőkötések.

Ára	Határidő	Délután és déli üzlet		Délután üzlet		Zár
		Kesz. Forgalom	Zár. Kesz. Forgalom	Zár.	Zár.	
buza	szept. 8.88	{ 8.88-90-91 93-94-97 99-9-01 03-08-08 11-12-15 }	{ 9.05 9.10 }	{ 9.12-14 15-13 11-12 13-14 15-16 }	9.18	
rozs	szept. 6.72	{ 6.74-80-82 86 }	{ 6.78 6.78 }	{ 6.80-82 84-85 86 }	6.88	
zab	szept. 5.67	5.70-74-76	5.76 5.78	5.79-80-81	5.82	
tengeri julius	5.07	{ 5.09-11-13 14-13-12 }	5.11 5.12	5.13-14 15	5.16	
máj.	4.52	4.53-54-56	4.58 4.56	4.57-58	4.60	
repce	aug. 12.40	—	12.45	—	—	

Hivatalos határidőjegyzések.

Ára	Határidő	Déli üzlet zárata				Leszámláló árfolyamok
		június 27-én péntek	június 25-én péntek	június 27-én péntek	június 25-én péntek	
buza	szept.	9.05	9.06	8.88	8.90	—
rozs	szept.	6.75	6.77	6.65	6.67	—
zab	szept.	5.76	5.78	5.67	5.68	—
tengeri	julius	5.12	5.13	5.00	5.02	5.02
repce	aug.	12.40	12.50	12.45	12.55	—

Raktárállomány:

	Körraktár	Raktárház	Silos
Buza	82900	10678	7600
Rozs	4400	—	—
Árpa	230	—	—
Zab	7300	107	—
Tengeri	3700	1504	1000
Liszt	23600	1530	—

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Budapest, június 27.

A hírek, melyek tegnap a gabona állásáról érkeztek, sokkal kedvezőlenebbek voltak az eddigiekénél; ez a körülmény nyomásztól hatott az értéktőzsdére is. Már megnyitáskor is jelentékeny volt a kínálat, főleg olyan értékekben, melyeknek a tőzsdén elterjedt vélemény szerint — a jó termés különösen hasznára volna; így az osztrák államvasutaknak és a magyar hitelbanknak. Délben Berlinből is alacsonyabb árfolyamokat küldtek, mert ott is emelkedett a buza ára a kárral fenyegető időjárás folytán. Aztán meg nálunk is felhők gyűltek az égre, a gabnacsarnokban pedig folyton új vevők jelentkeztek, az értéktőzsde forgalma tehát teljesen szűnt meg. A vezető papiroknak délutáni zárata körülbelül 1—1½ forinttal alacsonyabb a reggeli megnyitási árfolyamnál. A helyi piac feltűnően csendes és inkább kínálatnak volt színhelye. Ércpénz és külföldi váltó árban kevés a változás.

Az előtőzsdén: Magyar hitel. 398.40—396.75, Jelzálogbank 252.50—251.50 Osztrák hitelrészvény 361.30—360.50, Osztrák-magyar államvasut 363.75—362.75, Közüti vaspálya 387 forinton kötött.

Délután 11 óra 25 perczkor zárulnak: Osztr. hitelrészv. 360.70, Magyar hitelrészv. 397.25, Aranyjárdék 121.25, Koronajárdék 98.85, Leszámláló-bank 261.—, Jelzálogbank 251.50, Rimamurányi 250.25, Osztrák-magyar államvasut 363.20, Ipar és kereskedelmi bank 104.50, Déli vasut 77, Közüti vasut 387, Villamos vasut 267.

A déli tőzsdén előfordult kötések: Koronajárdék 98.85—98.90, Salgótarjáni 630, Magyar hitelrészvény 397.25—396.75, Magyar jelzálogbank 251.50—251.75, Magyar leszámító bank 260.75, Rimamurányi 250.75, Osztrák hitelrészvény 360.80—360.40, Osztrák-magyar államvasut 363.10—362.40, Földteherment. kötvények 96.90, Hazai bank 111, Egyesült fővárosi takarékpénztár 1184, Aszfalt 223.

Díjhiztosítások: Osztrák hitelrészvényekben holnapra 1.50—2.— forint, 8 napra 4.—5.— forint, július utójára 9—10 forint.

Délután 1 óra 30 perczkor zárulnak:

	június 27.	június 25.
Magyar aranyjárdék	121.25	121.25
Magyar koronajárdék	98.85	98.85
Magyar hitelrészvény	397.—	398.75
Magyar ipar és keresk. bank	104.50	104.50
Magyar jelzálogbank	251.25	252.25
Magyar leszámító bank	260.50	261.25
Rimamurányi vasmű	250.50	250.25
Osztrák hitelrészvény	360.50	361.60
Déli vasut	77.—	77.—
Osztr.-magyar államvasut	362.50	363.90
Közüti vaspálya	386.50	386.50
Villamos vasut	266.—	267.50

Az utótőzsdén osztrák hitelrészvény 360.50—360.70, magyar hitelrészvény 397.25—397, osztr.-magyar államvasut 362.50, forinton kötött.

Délután 4 órakor zárulnak:

	június 27.	június 25.
Osztrák hitelrészvény	360.60	360.50
Magyar hitelrészvény	397.—	398.50
Osztr.-magyar államvasut	362.40	364.—
Leszámláló bank	260.50	281.25
Jelzálogbank	251.25	252.25
Rimamurányi vasmű	250.25	250.25
Közüti vaspálya	386.50	387.75
Déli vasut	77.50	77.—
Villamos vasut	266.50	267.50
Ipar és keresk. bank	104.—	104.50

TERMÉNY- ÉS ÁRUTŐZSDEK.

Budapesti vásárocsarnok.

Budapest, június 27. A vásári forgalom: Husnál a forgalom élénk, árak szilárdak. Baromfinál élénk, árak emelkedtek. Halban lanyba, árak szilárdak. Tej- és tejtermékek csendes, árak szilárdak. Tojásnál csendes, árak csökkentek. Zöldségnél csendes. Gyümölcsnél élénk. Fűszereknél csendes. Időjárás: derült, meleg. A központi vásárocsarnokban nagyban eladott élelmi cikkek hivatalos árjegyzése a következő: Hus. Marhabusz hátulja I. 52—58 frt, II. 45—52 frt. Birkahús hátulja I. 42—44 frt, II. 38—42 frt. Borjúhús hátulja I. 52—58 frt, II. 40—52 frt. Sertéshús: Iszrendű 52—58 frt, vidéki 53—50 frt. (Minden 100 kilonként.) Kolbász füstölt 60—80 kr (kilonként). Sertésszír hordóval 60.0—61.5 frt (100 kilonként). — Baromfi (élő). Tyúk 1 pár 1.00—1.20 frt. Csirke 1 pár 0.50—1.20 frt. Lud hizott kilonként 68—70 kr. — Különlék. Tojás 1 láda (1440 db) 31.0—32.5 frt. Sárgarépa 100 kötés 2.00—3.00 frt. Petrezselvem 100 kötés 2.00—3.00 frt. Lencse m. 100 kiló 14—18 frt. Bab nagy 100 kiló 8—12 frt. Paprika I. 100 kiló 25—50 frt, II. 10—20 frt. Vaj I. rendű kilonként 0.70—0.80 frt. Téa-vaj kilonként 0.85—1.10 frt. Burgonya, idei, 100 kiló 1.80—2.00 frt. Burgonya sárga 100 kiló 4.00—4.10 frt. — Halak. Harcsa (élő) 0.80—1.— frt 1 kiló. Csuka (élő) 0.80—1.00 frt 1 kiló. Ponty dunai 0.40—0.60 frt.

Szesz.

Budapest, június 27. Irányzat változatlan. A kontingens nyersszesz ára Budapesten 19.50—19.75 Finomított szesz nagyban 57.75—58.—, Finomított szesz kicsinyben 58.25—58.50, Élesztő-szesz nagyban 57.—57.50, Élesztő szesz kicsinyben 57.75—58.—, Nyersszesz adózva nagyban 57.—57.½, Nyersszesz adózva kicsinyben 57.25—57.75, Nyersszesz adózatlan (exknt.) 16.50—16.75, Denaturált szesz nagyban 22.50—22.75 Denaturált szesz kicsinyben 23.—23.25. Az árak 10.000 literfokonként hordó nélkül, ab vasut Budapest, készpénzfizetés mellett értendőek.

Bécs, június 27. Kontingens nyersszesz azonnali szállításra 19.80—20.— forintig kelt el. Zárójegyzés 19.50—20.— forint.

Bécs, június 27. Kontingens kész árban 19.40 forinttól 19.60 forintig. Változatlan.

Prága, június 27. Adózott tripló-szesz nagyban 55.50 forton jegyeztek. Adózatlan szesz 19.25—19.50 forinton kelt el szállításra nagyban.

Triest, június 27. Kivitei szesz tartályokszállítva 90% hektoliterenként nagyban román és cseh áru 13.—13.25, magyar áru 13.—13.50 forinton kelt el.

Czukor.

Prága, június 27. Nyers czukor 88% czukortartalom, franco Auss'g. Azonnali szállításra 12.55 frt, október-decemberi szállításra 12.50 forint.

Hamburg, június 27. Nyers czukor f. o. b. Hamburg. Azonnali szállításra 9.40, júliusi szállításra 9.52, október-decemberi szállításra 9.50. Irányzat lanyba.

KÜLFÖLDI GABONATŐZSDEK.

Bécs, június 27. Az esős idő miatt a mai tőzsdén jobb vételkedv uralkodott és az irányzat szilárd volt. Kötések: buza őszre 8.95—9.12—9.03, rozs őszre 6.98—7.08—7.04, zab őszre 6.04—6.05, tengeri július-augusztusra 5.30 forinton.

Borostó, június 27. Buza helyben 20.50 márká (= 12.06 frt) sárga. Buza helyben 20.40 márká (= 12.— frt). Rozs helyben 15.50 márká (= 9.11 frt). Zab helyben 16.50 márká (= 9.70 frt.) Tengeri helyben 12.— márká (= 7.06 frt). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 márká = 58.80 frt.

Hamburg, június 27. Buza holsteini 190—205 márká (= 11.17—12.06 frt). Rozs meklenburgi 145—155 m. (= 8.53—9.11 frt.) Rozs orosz 94—95 márká (= 5.52—5.58 frt). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 márká = 58.80 frt.

Lindau, június 27. Dél-orsz buza 21.90—23.50 márká (= 12.88—13.82 frt). Észak-orsz buza 19.50—20.30 márká (= 11.47—11.94 forint). Matoba buza 21.10 márká (= 12.41 frt.) Csendes.

Zürich, június 27. I. min. dél-orsz buza 28.30 frank (= 13.50 frt). Észak-orsz buza 25—26 frank (= 11.92—12.40 frt). Manitoba buza 27

frank (= 12.88 forint). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 frank = 47.70 forint. Gyenge üzlet.

Páris, június 27. (Magnyítás.) Buza folyó hóra 25.55 frank (= 12.18 frt). Buza júliusra 25.10 frank (= 11.97 frt). Buza július-aug-ra 24.65 frank (= 11.76 frt). Buza 4 utolsó hóra 21.70 frank (= 10.34 frt). Rozs folyó hóra 17.— frank (= 8.11 frt.) Rozs júliusra 18.— frank (= 7.63 frt). Rozs július-aug-ra 15.— frank (= 7.15 frt). Rozs 4 utolsó hóra 13.25 frank (= 6.35 frt). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 frank = 47.70 forint.

Páris, június 27. (Zárlat.) Buza folyó hóra 25.35 frank (= 12.09 frt). Buza júliusra 25.20 frank (= 12.02 frt). Buza július-augusztusra 24.55 frank (= 11.71 frt.) Buza 4 utolsó hóra 21.55 frank (= 10.27 frt).

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK.

Bécs, június 27. Annak daczára, hogy az esős időjárás következtében a mai tőzsde tartózkodóan nyílt meg és főképp hitelrészvényekben eladások történtek, a hangulat mégsem volt bágyadt. A report viszonyok javulása éreztette hatását. Az ultimo prolongáció sima volt. Valuta stagnált. A határidőre kötött értékek már július végére árultak.

Az előtőzsdén: Osztr. hitelrészvény 360.25—359.75, Anglo-bank 157.50, Union-bank 296.—, Länderbank 226.50, Elbevolgyi vasut 263.50, Osztr.-magyar államvasut 362.50—362.75, Déli vasut 77.75, Dunagöz-hajózási 491.—, Májusi járadék 101.60, Alpesi bányá 161.30—161.80, Uj Tramvay 89—88, 20 frankos 9.52½ Osztrák koronajárdék 100.90, Török sorsjegy 60.30—60.40, Német márká 58.86.

Délután 11 órakor zárulnak: Osztrák hitelrészvény 359.62, Bankverein 268.50, Magyar hitelrészvény 398.—, Osztrák-magyar államvasut 362.37, Déli vasut 77.50, Alpesi bányá 161.41, Májusi járadék 101.60.

A déli tőzsdén: Osztrák hitelrészvény 360.37, osztr. földh. 470, Anglo-bank 158.—, Bankv. 268.—, Unionbank 296.—, Länderbank 227.—, Osztrák-magyar államvasut 362.50, Déli vasut 77.50, Elbevolgyi vasut 261.25, Északnyugoti vasut 247.50, Török dohányrészvény 133.—, Májusi járadék 101.60, 20 frankos 9.53, Töröksorsjegy 60.30, Német márká 58.83, Fegyvergyár 308.— forinton.

Délután 2 óra 30 perczkor jegyeztek: Magyar aranyjárdék 121.20. Magyar koronajárdék 98.90. Tiszai kölcsönsorsjegy 133.—. Magyar földtehermentesítési kötv. 96.70. Magyar hitelrészvény 397.—. Magyar nyeresémméköcsön sorsjegy 158.—. Kassa-oderbergi vasut 190.50. Magyar kereskedelmi bank 1425.—. Magyar vasúti kölcsön ezüstben 100.10 Magyar keleti vasúti állami kötvények 121.—. Magyar leszámító és pénzváltóbank 260.50. Rimamurányi vasrészvénytársaság 251.—. 4.2% papírjárdék 101.50. 4.2% ezüstjárdék 101.50. Osztrák aranyjárdék 121.35. Osztrák koronajárdék 100.80. 1860. sorsjegyek 141.—. 1864. sorsjegyek 193.—. Osztrák hitelsorsjegyek 201.—. Osztrák hitelrészvény 360.50. Angol-osztrák bank 157.50. Union-bank 296.25. Bécsi Bankverein 267.75. Osztrák Länderbank 227.—. Osztrák-magyar bank 910.—. Osztrák-magyar államvasut 362.25. Déli vasut 77.—. Elbevolgyi vasut 263.—. Dunagözhajózási részvény 490.—. Alpesi bányarészvény 161.40. Dohányrészvény 132.25, 20 frankos 9.52½, Császári kir. vert arany 5.66. Londoni váltóár 120.—. Német bankváltó 58.82. Az irányzat kedvezlen.

Bécs, június 27. (Utótőzsde.) A déli tőzsde zárata után jegyeznek: Osztrák hitelrészvény 360.87, Magyar hitelrészvény 397.55, Anglo-bank 157.50, Bankver. 286.60, Union-bank 296.—, Länderb. 227.25, Osztrák-magyar államvasut 362.50, Déli vasut 77.25, Elbevolgyi vasut 263.25, Északnyugoti vasut 247.50, Török dohányrészvény 133.—, Rimamurányi vasut 251.25, Alpesi bányá 161.50, Májusi járadék 101.55, Magyar koronajárdék 98.90, Töröksorsjegy 60.20, Német márká azonnali szállításra 58.82. Német márká ultimóra 58.85.

Berlin, június 27. Májusi járadék 101.30. Osztr. aranyjárdék 103.—, Magyar aranyjárdék 102.90, Magyar koronajárdék 99.50, Osztrák hitelrészvény 225.40, Osztrák-magyar államvasut 153.75, Déli vasut 33.80, Büstiehrádi vasut 304.75, Osztrák bankjegy 170.—, Rövid lejáratu váltó Bécsre vagy Budapestre 169.80, Rövid lejáratu váltó Párisra 80.75, Rövid lejáratu váltó Londonra 20.39, Orosz bankjegy 216.25, Olasz járadék 92.60, Laura-kobó 216.75, Harpeni 185.10, Olasz központi vasut 133.90, Török sorsjegy 114.25, Ezüstjárdék 101.30.

Az utótőzsdén: Osztrák hitelrészvény 225.50, Osztrák-magyar államvasut 153.80, Déli vasut 33.60, Magyar aranyjárdék 102.90, Discontó-társaság 199.25 forint.

Frankfurt, június 27. (Zárlat.) 4.2% ezüstjárdék 85.90, 4% osztrák aranyjárdék 102.90, 4% magyar aranyjárdék 102.65, magyar koronajárdék 99.35, osztrák hitelrészvény 305.69

A MILLIOMOS.

Angol regény.

(59)

Irtá: CROKER M. B.

XII.

— Houa Mark, ön ismét itt van? kiáltotta Waring és mindkét kezét utitársa felé nyújtotta. Én is ma reggel érkeztem ide, egyenesen Simlából jövök. De mi baja önnek? Ugyancsak rossz borbén van!

— Erről később beszéljünk. Először mondja meg nekem, hogy érzi magát most és milyen volt a sorsa eddig.

— Ászerint az elv szerint, hogy a jót végére kell hagyni, ez a sorrend helyes lehet, mert nekem rossz sorom volt, mondotta Waring, miközben levette kalapját és leült. Bizonyára tudja, hogy a mi titkunk már nyilvános dolog! A kis Binko, ez a fecsegő szamár egész Simlában elbeszélte. Mi jögon avatkozik ez az ember a mi magánügyeinkbe?

— Csak azt csodálom, hogy hamarabb nem pattant ki a titok, felelte Mark.

— Tulajdonképen én is csodálkozom ezen, mondotta a kapitány. Ön az atyjánál volt, ugy-e?

— Igen, körülbelül tizennégy napig.

— És milyennek találta?

— Sajnos, nagyon rossz állapotban van, nagyon megöregedett, beteg és elhagyott.

— De azért arannyal és drágakövekkel telt zsákok vannak körülötte. Reménylem, egy kis készletet hozott belőlük a zsebében? felelte Clarence.

— Az atyámnak csak személyi járadéka van. Az egész vagyon a Cardozo-családnak jutott és ez helyes is.

— No, önnek elég lesz nagybátyjának a vagyona is, felelte Waring könnyedén. De igaz az utolsó részét az ön barna ponnyján tettem meg és már attól félttem, hogy tönkre lovagolom; mert nagyon meleg volt és én siettem.

— Miért sietett? Talán Potter kisasszony visszajött ide?

— Szeretném, ha Potter kisasszony ott volna, ahol a bors terem, volt a haragos felelet. Nem, azért siettem ide, mert meg kell önt kérnem, segítsen ki zavaromból. Hihetetlenül megszorultam pénz dolgában.

— Reménylem, hogy az az ötszáz font, amelyet még fel kell vennem, elég lesz ügyeinek rendezésére?

— Édes Istenem, arra százak nem elegendők, arra ezrek kellene!

Mark kissé hanyag helyzetéből kiegyenesedett.

— Magyarázza ezt meg nekem, mondotta röviden.

— Mit kell ezen magyaráznom? A régi czimborák és a régi tanyák nagyon csábítóak voltak. Nem tudtam ellenállni és sok pénzt vesztettem a játékokban. Egyszer háromezer font volt egy kártyán. Ez mégis csak érdemes a fáradságra és csak ezt nevezem életnek. Inkább vagyok Simlában huszonnégy óráig, mint Shiraniban tíz évig.

— És mégis visszajött Shiraniba?

— Igen, de csak azért, hogy kisegíthessem magamat a bajból, volt az öszinte felelet.

— Nagyon sajnálom, kedves Clarence, de nem segíthetek. Azon az ötszáz rupián kívül, amelylyel itt kell ügyeinket rendeznünk, nem adhatok önnek semmit. Az asztalon egész csomó számlát találtam.

— Eh, ezekkel az apróságokkal nem törődöm! felelte Waring és megvető mozdulattal tett a számlákkal telt asztal felé. Most egészen más dolgokról van szó. Ezuttal átkozott helyzetben vagyok, amelyből önnek ki kell engem szabadítania.

— Ezt nem tehetem.

— Muszáj megtennie! kiáltotta Waring és olyan hevesen vetődött hátra a székre, hogy ez a tiszteletreméltó öreg butor minden részében recsegett-ropogott.

— Muszájról egyáltalában nem lehet szó, felelte a másik nyugodtan. Önt örzömnek és tanácsadómnak adták és amióta ide érkezünk, szinte más dolgom sem volt, csak az, hogy önt zavarából kisegítek.

— Ez igaz, bölc, erélyes Dániel! De esküszöm, hogy ha most kisegít veszedelmes helyzetemből, sohasem kerülök többé ilyenbe. Állítsa ki az utálványt nagybátyja pénztárához, táviratozzon neki, hogy ügynököt utasítsa a pénz rögtönös kifizetésére és én meg vagyok mentve és szentül ígérem, hogy soha nem nyulok többé kártyához.

— És aztán?

— Akkor aztán megjutalmazzuk az öreg urat úgy, hogy örömet csinálunk neki. Összesomagoljuk czókmókjainkat és a legközelebbi hajóval Angolországba megyünk vissza. Hiszen ő szívesen áldozna ezreket azért, hogy önt minél előbb láthassa, mert ön az ő személfénye. India nem tesz jót nekem, már tudnillik erkölcsi tekintetben és így a legjobb lesz öcsém, ha eladjuk fegyvereinket, ponnyjainkat és eltávozzunk. Önre is veszedelmes ez az ország és minél előbb mond búcsút a G. H.-nak, annál jobb! Mit mond a programomhoz?

— Mindenekelőtt megjegyzem, hogy fegyvereim nem eladók, épen olyan kevésbé ponnyjaim, kivéve talán ezt a barnát a kese lábakkal.

— Micsoda, hogyan? Talán csak nem akar három ponnyval tengerre szállni? És mit akar például odaát Angolországban az elefántfegyverrel csinálni?

— Talán még itt szükségem lesz rá, mert nem megyek Angolországba.

A kapitány egyszerre főlegyenesedett.

— Ne beszéljen ostobaságot, mondotta hevesen.

— Ez nem ostobaság, én komolyan beszéllek. Apámnál akarok maradni; ez egyedüli kötelességem. Ő egyedül él a világon és a feje gyöngé.

— A fiánál is ugyanezt látom! mondotta Waring és szivarját kidobta a verandára. Tartson mellette egy vagy két ápolót, vegyen neki egy verkit, vagy más valami szórakoztató dolgot, de ne tegye magát is bolondd. Jöjjön velem vissza Angolországba. Gondoljon Dan bácsira.

— Tudom, hogy Dan bácsi megharagszik ezért, előre fenyegetőzött arra az esetre, ha itt maradok az apámnál.

— De nem gondolja, hogy akkor aztán az örökségből is elűtheti?

— Persze hogy gondolom.

— Azt hiszem, ehhez a bolond gondolatához épen annyi köze van Gordon kisasszonynak, mint az apjának! mondotta Clarence, aki egészen elvörösödött az izgatottságtól. Ami a leányt illeti, természetesen szabadulnia kell tőle, hiszen mindnyájan voltunk már hasonló helyzetben, de csak nem akarja elveszteni nagybátyját és annak a pénzét. Ön az egyedüli ember, akinek a kérésére belenyúl az erszénybe.

— Már irtam neki és tudtára adtam elhatározásomat.

— És már postára adta a levelet?

Mark bólintott.

— Akkor elégette a hajóit a háta mögött! kiáltotta Waring haragosan.

— Igen.

— Elég ostoba volt, hogy huszonhat évvel élve eltemesse magát és mindenről lemondjon...

— Miről mondok le, én tudom legjobban, vágott közbe Mark türelmetlenül. Holnap reggel visszamegyek Hawal-Gathba és erről már hiába is beszélünk. Most azért vagyok itt, hogy ügyeimet rendezzem és hogy Mahomed meg a fia kivételével, akik elkisérnek, kifizessem szolgálaimat. Cardozo az apámnál marad addig, amíg én visszamegyek, ami holnap megtörténik, mert holnap reggel elhagyom Shiranit.

— Megtette már a bucsulátogatást? kérdezte Clarence gunyosan és olyan hangsúlyozással, mely nem engedett kétséget aziránt, mire céloz.

— Nem, még nem, felelte Mark, aki egészen elsápadt.

— A klubban azt hallottam, hogy eljegyezte magát.

(Folytatása következik.)

A szerkesztésért felelős: a főszerkesztő.

osztrák-magyar bank 871.—, osztrák-magyar államvasut 310.75, déli vasut 69.50, Elbevílyi vasut 225.—, bécsi váltóár 169.75, londoni váltóár 20.385, párisi váltóár 80.783, bécsi bankverein 227.37, villamos részvény 139.40, alpesi bányarészvény 137.—, 3% magyar arany-kölcsön 89.—, 4-2% papír járadék 86.10. Az irányzat csendes.

Frankfurt, június 27. (Utóközse.) Osztrák hitelrészv. 305.50, Déli vasut 69.50, Osztrák-magyar államvasut 310.50.

Páris, június 27. Uj 3/4-os francia járadék 101.80, 3 százalékos francia járadék 102.55, 3 1/2 százalékos francia járadék 106.20. Osztrák földhitelintézet 129.5, Osztrák-magyar államvasut 785.—, Osztrák aranyjáradék 102.60, Déli vasuti elsőbbség 388.—, Alpesibánya 345.—, Török dohányrészvény 292.—, Török sorsjegy 109.—, Olasz járadék 93.82, Spanyol kölcsön 33.56, Otomanbank 558.60, Rio Tinto 658.—, Debeers 681.50, Eaststrand 127.50, Chartered 59.50, Randfontein 32.50.

Hamburg, június 27. (Zárlat.) 4.2% ezüst-járadék 85.05, osztrák hitelrészvény 305.75, osztrák-magyar államvasut 777.—, déli vasut 163.—, 4% osztr. aranyj. 102.65, 4% os magyar arany-járadék 102.65. Az irányzat csendes.

London, június 27. (Zárlat.) Angol consolok 111.—, déli vasut 7.—, spanyol járadék 34.13, olasz járadék 92.75, 4% magy. aranyjáradék 102.50, 4% rupia 62.25, Canada pacificvasut 86.87, leszámítolási kamatláb 1.25, ezüst 27.3/16, Az irányzat nyugodt.

New-York, június 27. Ezüst 59.13.

IDŐJÁRÁS.

A m kir. országos meteorologiai intézet távirati jelentése 1898. június 27-én reggel 7 órakor.

Table with columns: Állomások, Légnyomás mm. 700-nál, A hőmérséklet Celsius szerint, Csapadék mm., Állomások, Légnyomás mm. 700-nál, A hőmérséklet Celsius szerint, Csapadék mm.

Egy új atlanti maximum erősen emeli a légnyomást Borszag partvidékén s azáltal az északi depresszió gyorsabban halad kelet felé. Egy kisebb depresszió fejlődött az Alpeak déli lábán. Az időjárás Nyugat-Európában, így Franciaországban, az Alpeeken és Németországban esős és hűvös, ellenben délkeleti-keleti Európában száraz és meleg.

Hazánkban tegnap is urított a száraz idő, mert zivatar volt ugyan számos helyen, kivált északon és nyugaton, de eső csak elvétve jart vele. A hőmérséklet normális értéke fölé emelkedett, az ország déli részében már reggel 20 fok fölélt.

Nagyobbodó felhőzet, sok helyütt eső várható, zivatarhajlammal és a hőség csökkenésével.

VIZÁLLÁS.

— június 27-én. —

Table with columns: Folyó, Vizmérés, Vizállás reggel, Áradás v. apadás v. apadás, Folyó, Vizmérés, Vizállás reggel, Áradás v. apadás v. apadás.

Lelek magyarázata: * = Jéges víz; + = Ófelé; - = 0 alatt; < = Áradt; > = apadt; ? = kötszég.

SZINHÁZAK.

Budapest, kedd, 1898. június 28-án.

VÁROSLIGETI SZINKÖR

Igazgató Föld Zsigmond.

A Vizfejű-család.

Fővárosi bohózat énekkel és tánczsal, részint erdővel, részint idegen eszme után Iria Föld Mátyás.

Személyek:

- Kecské Tóbiás, Kecské Ludmilla, Kecské Ilka, Kecské Emma, Szép Pista, Kaczer Emil, Rozsdufai Noémi, Kömlei Gy, Tharaszovits Tesó A., Rákai E., Kövessi A., Kényves J., Erdői Berta

BUDAI SZINKÖR.

Kiss Mihály — a népszínház tagja — vendégszínházi.

A feneleányok.

Eredeti énekes bohózat 4 felv. Kezdeté 7 órakor.

KISFALUDY-SZINHÁZ

Ó-BUDÁN.

Igazgató: Fajér Dezsd

Dr. Klausz.

Operette 2 felvonásban. Kezdeté fél 8 órakor.

WULFF EDE ozirkusza.

Ma, kedden, június 28-án este fél 8 órakor

nagy clown- és komikus-előadás

a közkedveltségű Tom-Tom clown jutalomjátéka. Tom-Tom társaival együtt igyekezni fog a jelenlévő n. é. közönséget új tréfákkal szórakoztatni.

Holnap, szerdán, 2 nagy előadás

délután 4 órakor és este fél 8 órakor.

Csütörtök este fél nyolc órakor, nagy paródiás-előadás. 30 szám.

Ős-Budavára

Nyitva d. u. 4 órától, reggeli 4 óráig.

Ma, kedden, június hó 28-án

Confetti-

parfumé.

A júniusi műsor utolsó hete.

2 varieté-előadás,

est 8 1/2 és 10 1/2 órakor.

Belépő-díj 50 kr. Gyermekek 10 kr.

Mérsékelt árú belépő-jegyek az összes dohánytözsdekben.

Szt.-Lukácsfürdő.

Étterem, kávéház és amerikai bar.

Helyiségben egész nap

katonazene.

Étközés teríték szerint. Pontos kiszolgálás.

Mérsékelt árak.

Tisztelettel Fodor L. József.

A Kőbányai Király-Sörfőző

Dr. Korányi és dr. Kóty egyetemi tanár urak által gyógyzóelokra ajánlott

„Malátasöre“

Időbajokban, vérzegénység, emésztési zavaroknál, gyengeségnél stb. kiváló sikerrel használhatók.

Legkellelmesebb üdítő-ital.

Megrendelhető a gyári irodában Kőbányán, vagy a városi irodában VII., Kortárs-utca 40.

709

Loden-öltönyök 15 frt. Kék cheviot öltöny 14 frt. Kerékpár-dressz 10 frt.

Rothberger Jakab cs. és kir. udvari szállítónál Budapest IV., Váci-utca 23.

Idős és fiatal embereknek

ajánlatos tanulságul dr. Müller-egészs. tanácsos új bővített kiadásban megjelent műve a

megzavart ideg-és nemi-szervezetből

és ennek radikális gyógyításáról. Bérmentes küldés 60 kr-ért bélyegeken. Curt Röber, Braunschweig.

MAGYAR JELZÁLOG-HITELBANK

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tesszük, miszerint a jelenleg forgalomban levő: I. kibocsátású, egyenkint 200 aranyforinttal befizetett részvényeink, továbbá a II. kibocsátású, egyenkint 100 aranyforinttal befizetett részvényeink és az egyenkint 100 aranyforinttal befizetett ideiglenes részvényjegyek 1898. július 1-től 1898. szeptember hó 30-ig bezárólag az intézet részvényeseinek 1898. január 28-án tartott rendkívüli közgyűlésének határozata értelmében

egyenkint 100 aranyforinttal teljesen befizetett végleges részvényekre

cseréltetnek be és pedig a következő módzatok mellett:

Minden egyes:

I. kibocsátású 200 aranyforinttal befizetett részvény ellenében

2 darab egyenkint 100 aranyforinttal teljesen befizetett végleges részvény

és minden egyes

II. kibocsátású 100 aranyforinttal befizetett részvényjegy és minden egyes

100 aranyforinttal befizetett ideiglenes részvényjegy ellenében

egy darab 100 aranyforinttal teljesen befizetett végleges részvény szolgáltat ki. A részvények, részvényjegyek és ideiglenes részvényjegyek számjegyzék kíséretében nyújtandók be; az I. kibocsátású részvények és a II. kibocsátású részvényjegyekhez a még le nem járt szelvények csatolandók.

A cserélés a következő helyeken eszközölhető:

BUDAPESTEN: a bank főpénztáránál és a Magyar leszámítoló- és pénzváltó-banknál,

BÉCSBEN: az Union-banknál,

PÁRISBAN: a Société Générale pour favoriser le développement du Commerce et de l'Industrie en France és a Banque de Paris et des Pays-Bas című intézeteknél.

Budapesten, 1898. június havában.

Magyar Jelzálog-Hitelbank.

(Utányomást nem díjazunk.)

Osak fiatal embereket

érdekelhet tudni, hogy

a párisi dr. Boiton Iujektio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legidősebb és legelbanyagoltabb bajokat is, — főlegesen tehát Szoptal-olaj vagy Copatra-balzsammal kíséreltetni, mert ezek csak a gyomrot tisztítják, de a bajt nem gyógyítják meg.

Főraktár: Zoltán Béla gyógyszer-tárában Budapest

V., Széchenyi-tér és Nagykorona-utca sarkán,

hol egyenkint 1 frt-ért kapható.

500 frt aranyban K u b n-féle Grème Vionat (1.30), Vionat-szappan (50), Vionat-puder (1.—) a legjobb szerek szemölcsök, bőrtisztításhoz, pirrosság, pattanások ellen. Valódi osakis Kuhn Fer. czeffel, Koronailatszeryár Nürnberg. Főraktár: Fűrédlipót, Budapest. VII., Oveda-utca 24. szám (902)

Előfizetések és hirdetések

felvételnek lapunk kiadó-hivatalában, VIII., József-körút 65. szám

Nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles köszönetet folytán azon negyedszázad óta feponáló részle-Intézet o legmelegben ajánlható.

TITKOS BETEGSÉGEKET,

hugyszófolysókat és sebeket, az ünfertőzést utóbbajait, az elgyengült férfierő, magánlások, a bujakör utókövetkezményeit, náknál fehérfolyást, bármennyire üdültek is, valamint mindazon női betegségeket, melyeknek a magtalanság egyik főokozója és hórbelegéseket gyógyít új gyógymód szerint, biztos sikerrel, gyorsan és alaposan

Dr. GARAI ANTAL

orvos, sebész, szemész- és szülészudor, v. cs. kir. oszt.-főorvos Budapest, belváros, IV. ker., Klygó-utca 1. szám.

II. emelet. Bejárat a lépcsőnél.

Rendel naponta délelőtti 10 órától egész délután 4 óráig, este 7 órától 8 óráig.

Díjazott levelekre legnagyobb figyelemmel válaszolták és gyógyszerkezlés is gondoskodva lesz.

Nőknek külön váróterem.

Ugyanott megjelent és a szerzőnél Dr. GARAI ANTAL-nál megrendelhető;

NÉPSZERŰ UTNUTATÓ.

(már a 12-ik kiadásban megjelent) a neml betegségek és ezek összesorú gyógykezeléséhez című könyv, volt ára 2 frt 50kr., most csak 90 kr. A könyv jól becsomagolva lesz elküldve, 1 frt bérköltsége mellett bérmentve, vagy 90 kr. utánvétt mellőtt. A könyv tartalma: I. Az Ivarszervek leírása. II. A neml élet bredése. III. Az ünfertőzítés és az öjjeli magánlások, IV. Hügyhókatár (trippér) és hügycsőzárkózatok. V. A bujakör (syphilis) A asztériolyás. VII. Elgyengült férfierő VIII. Női magtalanság. IX. Az asztériolyás megbelegedésének főtenyezője: a prostitúció.

FOGAK

2 forinttól, anélkül, hogy a gyökert el kellene távolítani, szájpaddal és anal-kézi (hidmunka). Foghúzás fájdalom nélkül. (Cocain-injectio.) Igen tartós fogtömés. — Fogkoronák gyökerekre illesztetnek, melyek a szájpaddat feleslegessé teszik.

Fogorvos dr. NEUFELD,

Budapest, Kossuth Lajos-u. 4. Dreher-palota.

Vasár- és ünnepnapokon délután 4—5-ig.

Finom női fehérneműeket és

menyasszonyi kelengyéket

jutányos árban, legnagyobb választékban ajánl

Kanitz Ferencz és Tsa

szepességi vászonraktára Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 11.

Savonyító-szappan SAVON VERT DE L'AMIRAL (epékvonat alapján) 1197 Csak az általa kezelt testrészt, hasat, onipőket, tokát soványítja diéta, hivatási és egészségügyi akadályok nélkül. Orvosilag ki-róbálva. Tővénnyel g védve. Ára darabonként 2 frt 50 kr. Főraktár: Krebsapotheke, Wien, I. 104

Kiadó lakások augusztus 1-ére

Üllői-ut 18. sz. a. ujonan épült házban:

Table with 3 columns: Emelet, Lakás, and Description. Rows include I. emelet (Üzleti helyiség vagy lakás 1400 frt., Lakás 750 frt.), II. emelet (Lakás 750 frt., Lakás 700 frt.), III. emelet (Lakás 380 frt., Lakás 340 frt.).

Utca lakásokban gáz- és villamosvezeték, parkéta tapéta stb. Udvari lakásokban gázvezeték, parketák fedett folyosók, kertre nyíló kilátással.

25 évi, részben katonaságnál, a budapesti és bécsi kórházakban, részben magánorvosi praxiban szerzett bő tapasztalatok után gyógyítja, legrövidebb idő alatt, telkiismeretes alapossgal és biztos eredménnyel

Dr. Kajdacsy József

v. os. és kir. ezredorvos

a neml betegségek elnevezése alatt összeg foglalható valamennyi bántalmat, makacs női és hórbelegéseket, gyengeségi állapotokat pedig az orvosi világ által legujabban felkarolt és hatásában páratlan sikerű

Elektromassage

által.

Lakik: Budapest, V., Váci-körút 4.

I. emelet.

Levelekre díjmentesen és kimerítöden válaszol-tatik. Gyógyszerekről is gondoskodva lesz.

Nőknek külön váróterem.

Rendelés naponta 9—4 óráig és este 7—8-ig.

AZ ORSZÁGOS HIRLAP APRÓ HIRDETÉSEI

Minden szó 2 krajczár.

Kiadóhivatal:

VIII. kerület, József-körút 65. szám.

Előre fizetendők készpénzben, levélbélyegekben vagy postautalványon.

Vastagabb betűkből szedve 4 krajczár.

Ha a hirdető címét is közli a hirdetésben, vagy a választ poste-restante kéri, akkor minden közlés után még 30 krajczár kimestári bélyegilleték is fizetendő. — Cselekedni is lehet a szöveget s a levéljegyeket beküldeni. Minden apróhirdetést postautalványon beküldeni, s a szöveget az utalvány szelvényére írni; esetleg közönséges levélben könnyen kiszámíthatja az apróhirdetés árát.

APRÓ HIRDETÉSEK ÉS ELŐFIZETÉSEK

ORSZÁGOS HIRLAP

részére felvételnek kiadóhivatalunkon kívül (VIII. ker., József-körút 65.) a következő üzletekben:

- I. ker., Járnok-utca 22. sz. Balassovits Györgyné ragtárszó, ragtárszó.
- II. „ Fő-utca 7. sz. alatt Eisenbach Vilmos. fűszerkereskedése.
- IV. „ Kecskeméti-utca 14. sz. Szántó Mór, dohánytárszó.
- IV. „ Harisch-bazár Déval Józsefné, dohánytárszó.
- IV. „ Petőfi-tér 3. szám Nemetsk A. J. dohánytárszó és újságrakta.
- V. „ Nagykörön-utca 20. sz. Löwinger Gyula. fűszerkereskedése.
- V. „ Dorottya-utca 13. sz. Well Vilmos, dohánytárszó.
- V. „ Váci-körút 6. szám Morano Janka, dohánytárszó.
- V. „ Lipót-körút 22. szám Weillák Zsigmond, dohánytárszó.
- VI. „ Teréz-körút 54. szám Brennerné nővér, dohánytárszó.
- VI. „ Andrássy-ut 48. szám Rohonczy Ilona, dohánytárszó.
- VII. „ Erzsébet-körút 50. szám Heisler Hóza, dohánytárszó.
- VII. „ Erzsébet-körút 7. szám Freud J. dohánytárszó.
- VIII. ker., a Nemzeti színház bérh. Sopronyi V. dohánytárszó.

ugyanne helyeken mindennemű felvilágosítások készségesen megadtnak.

LEVELEZÉS.

Leona. Igéretemhez képest a mai naptól kezdve lehetőleg mindennap írni fogok és megkövetelem, hogy te is ugyanazt ted. Mindenekelőtt értesíts, hogy hogy érkezettél meg és hogy vannak az ottlevők. Ma még semmi újság nincs, majd máskor többet. Add át kezeskömat és csókol M. 5008—1

Fazon kéks. ruhás bájos hölgyet kit tegnap az Egervári téren a kioszkban elapra figyelmeztettem, nagyon kérem értesítsen, hogy vajon ismeretség lehetséges-e. Drága sorait előbb kérem, mely a kiadóhivatalba címzendő „Pali“ néven. 4988—1

X... utca. Sem tegnap, sem ma nem volt szerencsém önt láthatni, talán holnap találkozunk ismét. Ha nem, az sem volna épen nagy baj. Hogy miért? Azt én tudom a legjobban, hol és hogyan mulatott tegnap? Üdvözli öreg hiva. 4996—1

Hölgyeim. Tizennégy napi szabadságomat fess uró társaságában óhajtanám Budapestben eltölteni. A ki erre vállalkozik, kegyeskedjék engem „Főhadnagy“ alatt e lap kiadóhivatalához címzett levélben értesíteni. 4998—1

Blumen-Mary. Régi czimén levele van. Még szerdán elküldtem. Kezeit csókolja „Izé.“ 1569—1

Mely fiatal sportkedvelő hölgy óhajtaná egy ugyanoly fiatal ember barátságát? Feleletet várok „All Right“ jellegre e lap kiadóhivatalába. 5002—1

Május 20. Minthogy a jövő hó első hetében egy hónapról elutazom, nehogy esetleges hosszas hallgatásomért ismételtén és joggal elítéljen, ez alkalommal értesíteni óhajtom, hogy nagyon szeretnék kegyednek akár levélleg, akár pedig személyesen jelen áldatlan helyzetünk okait illetőleg némi felvilágosítással szolgálni. — Azt hiszem befogja látni, hogy e hely egyáltalán nem olyan, mint a hol efféle dolgok lebonyolíthatók lennének. — Nincsen szándékomban sokáig terhére lennem és óvakodni fogok kegyedet unatni egy oly témával, mely kegyed előtt ma már természetszerűleg nagyon is ellenszenves kell hogy legyen. — Nagyon kérem tehát, hogy engem a fent jelzett közlendők megtételére alkalmas időpontról alkalmilag értesíteni sziveskedjék. 1571—1

Kellemes szórakozás c.é'jából óhajtl levelezni fővárosi hivatalnok budapesti fiatal hölgyvel. Ajánlatokat a kiadóhivatal „Szóke 24“ jellegével továbbít. 1581—1

St... inek. Nagyon rossz vasárnapom volt. Nem mehettm be. Temetésre nem mehettm. Csütörtök reggel 9 órakor okvetlen a szokott helyen várja és szereti Sándor. 1583—1

HÁZASSÁG.

Vidéki nagyobb városban szép és régi vaskereskedés tulajdonosa vagyok. Nősülési szándékból oly jól nevelt fess izr. hölgy ismeretséget keresem, ki legalább 5000 frt készpénzhozomány fellett rendelkezik. Nem anonyim választ „Szerencse fel“ jellegén kérek a kiadóba. 4966—2

Fiatal özvegy, 15.000 frt készpénzzel, biztos és magasabb állást elfoglaló intelligens hivatalnokkal, ki már 30 éven túl van, óhajtaná házasság céljából mielőbb ismeretséget kötni. Csakis komoly szándéku s teljes névvel bíró levelekre válaszolhatik. „Házasság“ jellegén beérkezett ajánlatokat a kiadó közvetíti. 4970—2

Számvevő örmester, fess hajadon, vagy fiatal özvegyvel óhajtaná házasságra lépni, vallás teljesen mellékes. Hozomány egy nagyobb örökség folytán nem kívánatik. Csakis szolid előéletűektől beérkezett ajánlatok, melyek „Örmester“ alatt küldendők e lapra, vétetnek figyelembe. Titoktartás becsületdolog. 4960—2

ALLAST KERES.

Gyermekekhez, vagy magányos nőhöz falura keres állást egy jó házból való leány, ki a háztartásban és varrásban is jártas. Szives megkeresések „Hasznos“ jelleg alatt a kiadóba kéretnek. 4952—3

Délutáni foglalkozást keres kereskedelmi akadémiát végzett fiatal hivatalnok, ki a könyvelésben és levelezésben jártas, ügyvédi irodába is elmenne. Czim a kiadóhivatalban. 4882—3

Okleveles óvónő ajánlkozik esaládhöz gyermekek mellé, hosszú évek gyakorlatával bír, gyönyörű kézimunkákat végez s varrni is tud; beszél magyarul s keveset németül. Czim a kiadóban. 1675—3

Jó családból való egyszerű árvaleány, ki jól főz, házikisasszonyi vagy gazdasszonyi állást keres helyben vagy vidéken. Czim a kiadóhivatalban. 1579—3

ALLAST KAPHAT.

Zanulőeányok szabónőnél azonnal felvételnek. Czim a kiadóhivatalban. 4992—4

Segéd divatkereskedésbe felvétetik. Ajánlatokat a kiadóhivatal továbbít „Keresztény“ jelleg alatt. 4606—4

OKTATÁS.

Czimbalmozni 3 hónap alatt kottából felelősség mellett bárkit megtanítok. Czim a kiadóhivatalban. 1577—5

HÁZ- ÉS TELEK-ELADÁS.

Ki akar olcsón venni a IX. kerületben kis házat szép kerttel? Czim e lap kiadóhivatalába. 1525—7

Újpest és Rákos-Palota határán egy nyaraló szép kerttel eladó. Tudakozódhatni a tulajdonosnál. Czim a kiadóhivatalban. 4936—7

Urtház Újpesten, 300 négyszögöl kifizetett telken modern igényeknek megfelelően építve, 8 1/2 évi adómentességgel, a palota-újpesti vasútállomás közelében és két villamos-vonal közt, előnyös feltételek mellett eladó. Czim a kiadóhivatalban. 4958—7

ELADÁS.

Butorvevők becses figyelmébe ajánljuk Nemes és Lengyel belváros kecskeméti-utca 6. l. em. levő nagy butoraktárát, ebédő-, háló-, szalon? és uri berendezésnek rendkívül olcsón beszerzhetők. 6775—8

Üzlet-eladás, élénk helyen, jóforgalmu csinos fűszer- és vaskereskedés. Átvételhez 10.000 frt kívánatos. Czim a kiadóban. 1551—8

Egy fekete pedálos czimbalom jutányosan eladó. Czim a kiadóban. 1585—8

Egy ebédő-óvíván helyszüke miatt minden áron eladó. Czim a kiadóhivatalban. 4798—8

Májusi hegyi juhturót szállít 5 kilós hódönyökben; kilóját 48 kron. Démann Dezső turószállító Nagy-Szlabos, Gömörmegye. 1509—8

Elegáns butorok. Ebédő-, háló-, uri-, szalonberendezés, olajfestmények, szőnyegek, rövid zongora stb. eladók 9—1 és 3—5 között Andrássy-ut 66. sz. 6533—8

VÉTEL.

Biczikli uri és női megvételre kerestetik jutányos ár mellett. Az ár megjelölésével ellátott ajánlatokat a kiadóhivatal továbbít „Kolumbia“ néven. 4978—9

Előnyös fizetési feltételek mellett veszek képeket. Czim a kiadóban. 4892—9

Megvételre keresek Rákos-Keresztúron vagy máshol, közel Budapesthez, egy kis családi házacskát könnyű fizetési feltételekkel. Ajánlatokat „Mielőbb“ jelleg alatt kiadóhivatalba kérek. 5014—9

KIADÓ SZOBÁK.

A Csengeri-utcában csinosan berendezett vari szoba különféle rattal kiadó. Czim a kiadóhivatalban. 4900—10

Előkelő izr. családnál a Váci-köruton egy-két szobát lakást és finom ételást nyerve. Zongora, fürdőszoba a házban. Czim a kiadóban. 4932—10

Egy elegánsan butorozott Zablakos utcai szoba teljesen külön bejárattal a lépcsőházból, fürdőszoba használattal, egy ur részére július 1-ére kiadandó. Czim a kiadóhivatalban. 4826—10

Intelligens izr. családnál egy elegánsan butorozott tiszta, bővös, különbejárattal kétáblakos utcai szoba, teljes ellátással kiadó. Czim a kiadóban megtudható. 4874—10

Kiadó a Ferencz-köruton egy nagyobb és egy kisebb világos udvari szoba, előszoba, konyha stb. azonnal vagy aug. 1-ére. Czim a kiadóhivatalban. 4934—10

LAKÁS KERESTETIK.

Lakást keresek teljes ellátással tisztességes izraelita családnál. Ajánlatok az ár megjelölésével „Oththonias“ czimen a kiadóhivatalba kérek. 5000—12

Előkelő keresztény családnál, keresek két egymásba nyíló, különbejárattal, tiszta, elegánsan butorozott utcai szobát. Az ár felemelésével ellátott ajánlatok „Mediczinus“ jelleg alatt a kiadóhivatalba kérek Intézní. 4976—12

2 különbejárattal butorozott szoba egymás mellett kerestetik július 1-ére a városligetben. Ajánlatok a kiadóhivatalba kéretnek „X. I.“ jelleg alatt. 4866—12

KIADÓ LAKÁSOK.

Balaton-Álmádi fürdőn, a központban, a regényes fekvésű remétevéölgyi Kompolthy-féle villatelepen még 3 butorozott nyaraló kiadó. Egyik 3 szoba, 2 veranda, konyha, éléskamra, két lóra istállóval, ára a szezonra 280 frt. Egy 3 szoba, veranda, konyha, pinceszől álló villa, ára 220 frt. Egy 2 szoba veranda, konyha, kamrából álló lakás ára 120 frt. A villatelephoz fenyőállé és cserjés erdő tartozik. Gőzhajó naponta kétszer közeledik Álmádi, Fűred és Siófok között. Czim: Kompolthy Tivadar, Balaton-Álmádi. 1533—13

HITEL—PÉNZ.

4—50%-os törlesztéses kölcsönt és konvertálásokat I. helyre jelzálogkölcsönöket II. és III. helyre, pénzkölcsönt váltóra, nyugdíjra, örökségre, katonai házassági övadókra, ugyszintén közhivatalnoknak és katonatiszteknek 12 évi törlesztésre kieszközül gyorsan, előleg nélkül, Hitel- és Ingatlan forgalmi iroda Klein H. Budapest, Kerepesi-ut 69. Válaszbélyeg kéretik. 1481—14

Törlesztési kölcsönök 2000 koronától fölfelé földbirtokokra, bérházakra, továbbá hitelképes személyeknek váltókölcsönök rövid idő alatt eszközöltetnek. Czim a kiadóhivatalban. 1541—14

KIADÓ BOLTHELYISÉGEK.

Jrodának, műhelynek, divatszalonnak, vivóteremnek, magániskolának vagy nagy lakásnak alkalmas nagy helyiség 1-ső emeleten augusztus 1-ére kiadó. Czim a kiadóhivatalban. 3662—17

Nagy bolthelyiség a József-körút legnagyobb forgalmu helyén kiadó. Czim a kiadóhivatalban. 4706—17

KÜLÖNFÉLE.

Köhögésnél, rekedtségnél vegyen 30 krért Réthy-féle Pemeteft-czukorkát. 1537—18

Fedett kuglizót zártkörű társaságok egyes napokra bérbe vehetnek. Czim a kiadóban. 4744—18

Igen ügyes nőruhavarrónó, szerény díjazás melloff készit legelegánsabb ruhákat. Czim a kiadóhivatalban. 4778—18

Szegény keresztény 6 éves árva leány, beszél magyarul és tótul, szülei elhalálózása folytán, vagyonos keresztény családnak öröke adatik. Czim a kiadóhivatalban. 1543—18

Izlésesen és olcsón lehet étkezni a VI. ker. egy szállodás özvegyénél 12 frtéért, naponta 4 tál ételt. Czim a kiadóban. 4340—18

Szegény özvegy vagyok s szabad perczeimben egy öreg kutyával szoktam társalogni; de tegnap hazulról távol lévén, ez idő alatt kutyám megszökött. Eszedezem tehát, ha valaki ezen „Mandi“ névre hallgató kis állatot megtalálta volna, azt nekem a kiadóban megtudható czimen visszaadni kegyeskedjék. Eme sziveségért az illetőnek örökké lekötélezettje maradna „A. P.“ 4994—18